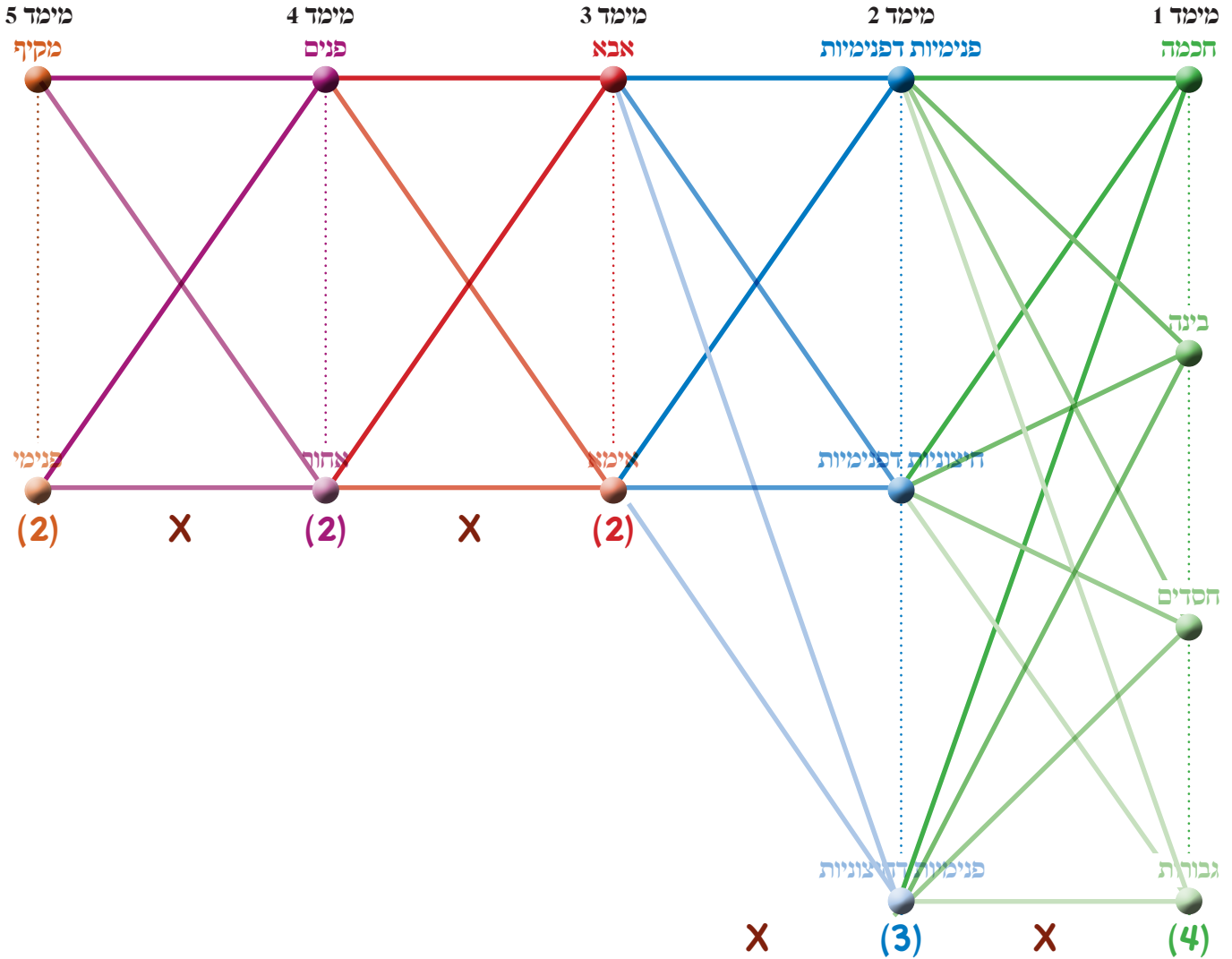

(גדלות בלבד, בלי כלים אמצעיים ופנימים דחיצי דפני)

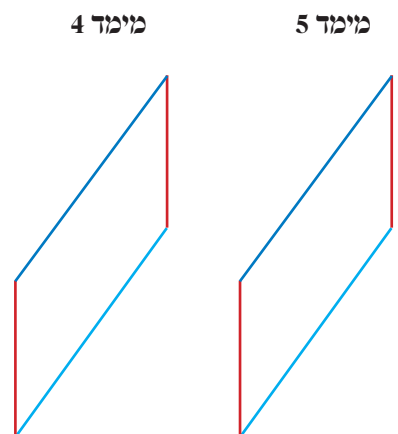
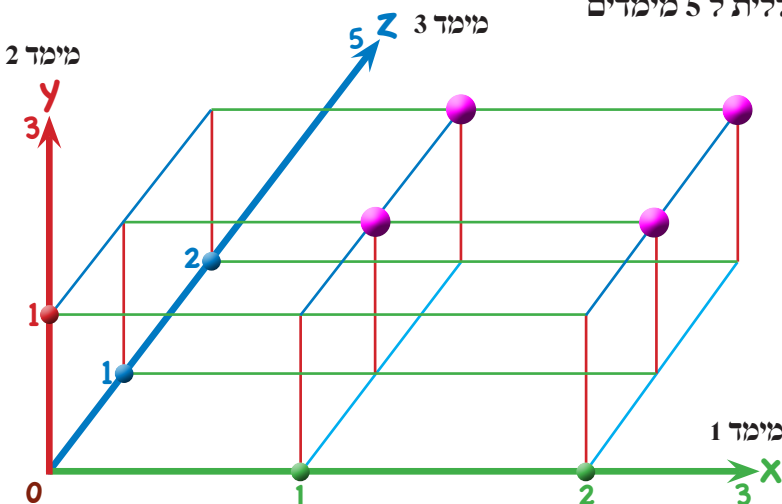
✿ יש לציין שבשורש הראשון (הכמה דכתר), בונים בפועל כמעט כל הבחינות. בשלושת השורשים הנוספים (בינה וחוג דכתר), רק או"א של אחו"פ.
 ✿ כל מימד כלול מכל שאר המימדים, לכן כמות הפרצופים היא הכפלה של כל הפרטים בכל מימד. סדר המימדים אינו משמעותי.

מקף / פנימי (2) X	פנים / אחור (2) X	אבא / אימא (2) X	ג' מסלולים (3) / פנימיות דפנימיות / חיצונית דפנימיות / פנימיות דחיצונית X	כריעות וזקיפות (4) (כו"ז - חו"ב חו"ג דכתר) X
-------------------	-------------------	------------------	---	--

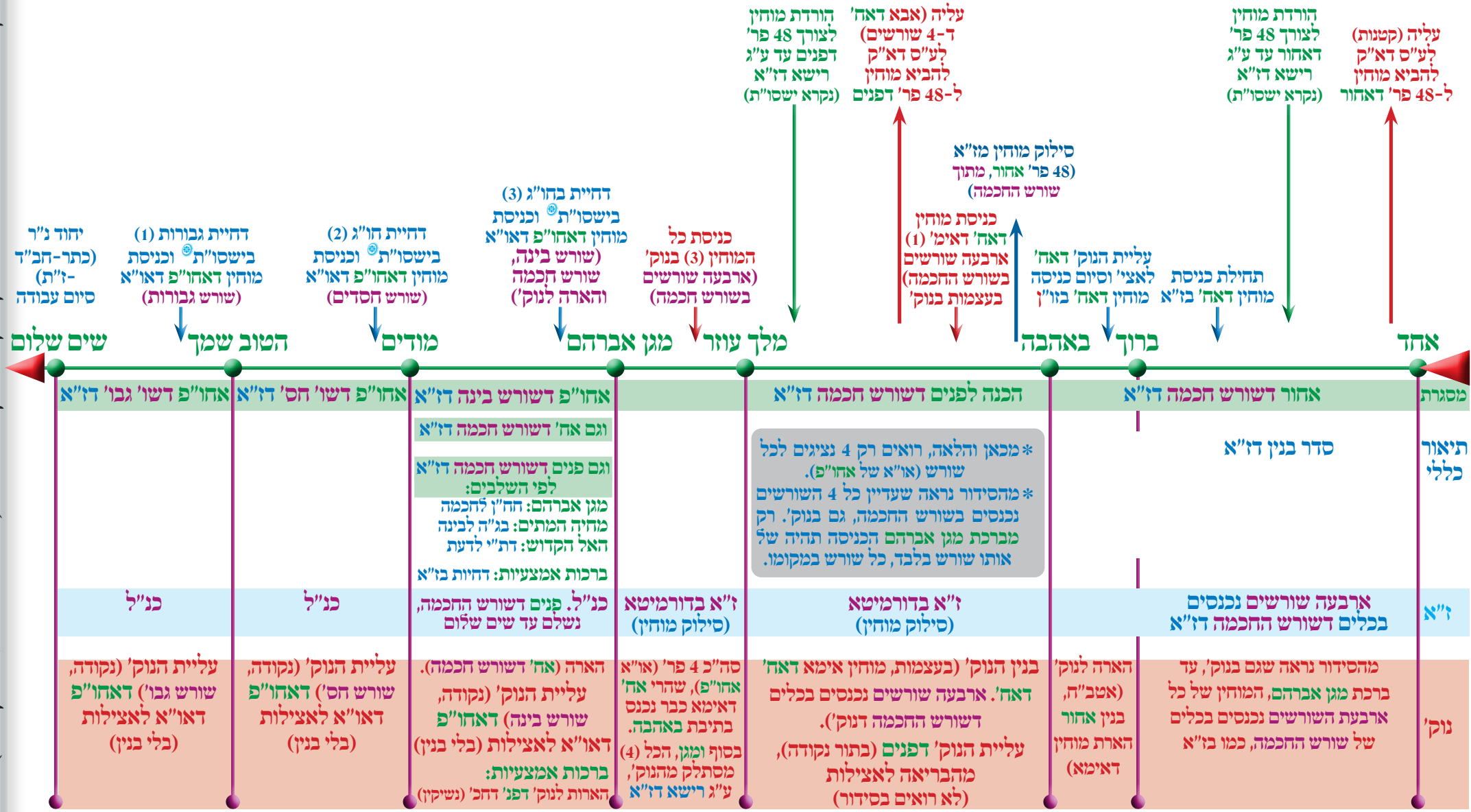

מקף / פנימי (2) X	פנים / אחור (2) X	אבא / אימא (2) X	ג' מסלולים (3) X	כריעות וזקיפות (4) X
96 ←	48 ←	24 ←	12 ←	4 ←
→ 2	→ 4	→ 8	→ 24	→ 96

דוגמה כללית ל 5 מימדים

סדר בנין ז' ב' במהלך התפילה (כריעות וזקיפות)

מקורות

נה"ש דף ט' סע"ג. דף מ"ו ע"א אות ט"ו.
 עלי נהר דף צ"ד ע"א עד דף צ"ז, הקדמה להבין ענין הכריעות וזקיפות. דף פ"ב ע"ב, דף נ' ע"ב, דף מ"ח ע"ב אות מ"ט.
 שערי רחמים ח"ב סוף שאלה ק"כ, שאלה קל"ג, שאלה קמ"ב. מעיל אליהו דף קל"ד ע"ב, דף קל"ב ע"א.
 באתי לגני ח"א דף קע"ב ע"ב (מופיע גם בענ"ה דף צ"ה בהגהת השד"ה אות כ"ב). דף ע' ע"א. שמן ששון פתח עינים דף מ' סע"א.
 אוצ"ח דף ל"ז השד"ה אות ו'.

כלומר, החיות ע"ג רישא דז"א, ובה מתעשר נה"ש דף ט' ודף מ"ו (ענ"ה דף מ"ה, השד"ה אות פ"ה). ע"י שע"ר ח"ב ש' קנ"ו (יהוד שיים שלום).

[ע"א:]

וג"כ לוקחת ה"ג מנצפך, והם
המוחין שבה

מנצפך

וכללותם (ה"ג) שביסוד, הם
המ"ן שבה **ומנצפך** (ביסודה)

(א) ולוקחת הנוק' כ"ב אתוון מז"א (דינים), [שהם ציר
ודלת שביסודה בגי' כ"ב], ובהם נעשו רמ"ח אבריה
אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרשת

ומכללותם (כ"ב אתוון)
נעשה כלי יסודה ו

ועתה נעשה החותם הראשון שבה (ביסודה), הנקרא ירושלים

באהבה

כיוון למסור עצמו עק"ה

סקילה	א	א	ולייחדם ע"י	א	יוד ה' וי' ה'	ע"ב
שריפה	ה	ד	ולייחדם ע"י	ה	יוד ה' ואו ה'	ס"ג
הרג	ו	נ	ולייחדם ע"י	ו	יוד הא ואו הא	מ"ה
חנק	ה	י	ולייחדם ע"י	ה	יוד הה וו הה	ב"ן

ולהעלות נשמתו [וחייתו] למ"ן להיכל אהבה דהק"ק (ד) דנוק' דבריאה.

ולברר מהק"ק הגז' מאנ"ך דרפ"ח דאח' ופנים דפנים דפרצוף בינה (לחש)

(חכמה-חזרה) דזו"ן

(במנחה - דכלים אמצעים. בערבית - דכלים חיצונים)

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד	מדרגה ז' יוד ה' וי' ה'	בירורי ב"ן דע"י, ואבא זז"א.
ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה	מדרגה ה' וז' יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה'	בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א.
ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י	מדרגה ג' וז' יהוה יוד הא ואו הא	בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.
ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות	מדרגה ב' שהיא ד' י' יהו יהוה	בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.

ולהעלותם עם נשמתו [וחייתו] לזו"ן דאצילות (אבד"ו)

א. עיין בע"ח ח"ב ש' ל"ה פ"ג, ובש' כ"ה דרוש ב' כלל ד' ובשער ההקדמות מודפ' ס"ח ואילך יש"ב.
 ד עי' ענ"ה דף כ"ו סע"ב, הגהת השד"ה אות מ"א. עי' גם דף ל"ב סע"א, השד"ה אות נ"ה.
 וכן, דף כ"ח סע"ב, השד"ה אות מ"ז.

להעלות [ולסלק מתוך ז"א] ב' צלמי המוחין דאחור ופנים (או"א) דאחור די"ס ד[חוי"ב חוי"ג דכתר] (מתוך) חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה דז"א. ולהעלותם עם [הבירורים] הנו', עם נשמת יסוד דא"א [שבבינה דז"א], ע"ג רישא דז"א

צלם דיש"ס [עומד] ע"ג רישא דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱוָהוּיְוָהוּ אֱוָהוּיְוָהוּ
יְוָהוּוָהוּ יְוָהוּוָהוּ
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

ע"ג כלי בינה דז"א
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים

ע"ג כלי דעת דז"א
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְוָד הִי וְיָ הִי

[ע.ב.] ע"ג כלי חכמה דז"א
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בעניין השורשים הנוספים.
ע"י גם באתי לגני ח"א דף צ' ע"ב, בענין כלים וצלמים.
ע"י ענ"ה דף מ"ח ע"א, השד"ה, אות פ"ה, בענין שורשי המוחין שבישסו"ת, ע"ג רישא דז"א.

[עב:]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְיָ יְהוָה

גבורות

אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' וו
אֶלֶף ה' ו'א

חסדים

אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' וו ה'
אֶלֶף ה' ו'א ה'

ג' כלי דעת דנוקבא

יוד ה' וו ה'

יוד, יוד ה', יוד ה' וו, יוד ה' וו ה'
יוד, יוד ה', יוד ה' ו'א, יוד ה' ו'א ה'

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח בינה

אֶלֶף ה' יוד
אֶלֶף ה' יוד
אֶלֶף ה'א יוד
אֶלֶף ה'ה יוד

ג' כלי גבורה דנוקבא

יְהוָה
אֱלֹהִים
אֶלֶף

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוח חכמה

יוד ה' ו'ו
יוד ה' ו'א
יוד ה'א ו'א
יוד ה'ה וו

ג' כלי חסד דנוקבא

אֶלֶף ל'מ'ד
אֶלֶף, אֶלֶף ל'מ'ד
אֶל

[עג.]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוָה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

ג' כלי ת"ת דנוקבא

אֵלֶּף לְמִדַּת הִי יוֹד מִם
צְבֹאוֹת
הַשְּׁתַּפֵּא

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוָה

מוֹחַ בִּינָה

אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הִי יוֹד
אֵלֶּף הֶא יוֹד
אֵלֶּף הֵה יוֹד

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְהוּ יְהוָה

גבורות

אֵלֶּף הִי וו
אֵלֶּף הֵה וו
אֵלֶּף הֶא וו
אֵלֶּף הֵה וָא

חסדים

אֵלֶּף הִי וו הִי
אֵלֶּף הֵה וו הֵה
אֵלֶּף הֶא וו הֶא
אֵלֶּף הֵה וָא הֵה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְהוּ יְהוָה

מוֹחַ חֲכֻמָּה

יוֹד הִי ויין
יוֹד הִי וָא
יוֹד הֶא וָא
יוֹד הֵה וו

ג' כלי הוד דנוקבא

אֱלֹהִים
א, אֵל, אֵלֵה, אֵלֵהי, אֵלֵהים
בְּמוֹכָן

ג' כלי יסוד דנוקבא

שִׁין דְּלֵת יוֹד
שְׁדִי
שִׁ, שְׁד, שְׁדִי

ג' כלי נצח דנוקבא

אֵל
א, אֵל
בִּם

אהיה
יהוה

יה יהו יהוה

ג' כלי מלכות דנוקבא

אלף דלת נוץ יוד
אז
א אד אדנ אדני

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג
לבחי' מוחין דילה **מנצפ"ך**
ונגמר חותם (השני) היסוד שבה,
הנקרא ציון,

ומכלותם (ה"ג) שביסודה,

והם המ"ן דילה **מנצפ"ך**

ועתה לוקחת כ"ב אתוון אחרים ע"י אימא (ממותקן) [עג:]
שהם דלת וציר ב' [ובהם נעשו רמ"ח אבריה],

אבגדהוזהש"יכלמנסעפצקרשת
אבגדהוזהש"יכלמנסעפצקרשת

ומכלותם (כ"ב אתוון),

נעשה כלי יסודה **א**

וחותם הראשון (ירושלים), שהיה ביסוד, מתפשט במלכות.

ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א, שהם ה"פ די"ן, מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך
שקבלה ע"י אימא, והם ה' אלפי"ן, ונעשית ה"פ אדני

אדני אדני אדני אדני אדני

להמשיך לנוק' הארת אחורי ה"ס עליונות חב"ד ח"ג דז"א, ובוזה הנערה באה אל פני המלך,
שננסרה ובאה לפני (פנים) ז"א.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א, ועי"ז יחזרו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר

יאהיהיה

יאהלוהים

יאהדונה

ולהמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' הרי"ו התחתון ע"ב קד"ם

י, יה, יהו, יהוה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה

לכונן כלי היסוד שלה, שהוא ב' צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן (שם ב"ן - תו"ח),

ולהחזיר זו"ן למקומם [אב"א]

(*) יכוין לקבל עליו ד' מיתות בית דין

סקילה י א ולייחדם ע"י א יוד הי ויו הי ע"ב

שריפה ה ד ולייחדם ע"י ה יוד הי ואו הי ס"ג

הרג ו ו ולייחדם ע"י י יוד הא ואו הא מ"ה

חנק ה י ולייחדם ע"י ה יוד הה וו הה ב"ן

◆ קבלת דמב"ד זה הוא עפ"י מ"ש הסב"ק רבי מרדכי עטייה צוק"ל בסידור יום חול דף ע"ג ע"ב.
אבל בפאת השד"ה דף שמ"ה כתב לכיון זה לפני העלאת רפ"ח ומוחין דאבא לישסו"ת. ברם
מו"ר רבי מרדכי עטייה שליט"א ס"ל שאין לכיון בזה כלל, והבוחר יבחר.

[עד:]

ולהמשיכם לתרין מזלין ולזווג התרין מזלין

אלף יוד ה' ה' יוד ויו ה' ה'

ולהמשיך המוחין לפר' חכמה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך חכמה דבינה (חול) דא"א, שבתוך בינה דאז"א, שהוא חב"ד דפר' הכולל (כללות) דבינה (חול) דאז"א וישסו"ת, ולזווגם (נשיקין)

אָיִן, יוֹד, יוֹד

[להוריד הטיפה דכללות בנפרד. יחוד גופא בגופא.]

ואימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים, לאבא (חילוף דפנים),
ואבא ממשיך מ"ד שהם בינות וגבורות לאימא. [כניסה בצלמים.]

ולהמשיך המוחין הנז' לבינה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות דאז"א וישסו"ת שהוא חג"ת דפרצוף דבינה (חול) דאז"א וישסו"ת, והם ישסו"ת הראשונים. ולזווג כל הפרצופים הנז' (העברה הטיפה ליסוד דאימא ותבונה)

אָיִן, יוֹד, יוֹד

(לידה א'). ולהמשיך המוחין הנז' לחב"ד דישסו"ת הב', והוא מ' דצלם, ושם נשאר שורשו. ושארית המוחין לחג"ת דפרצוף הנז', והוא ל' דצלם, ושם נשאר שורשו. ואז מסתלקים חיות ואורות דהצי התחתון דת"ת ונהי"ם, ועולים בחצי העליון דת"ת דישסו"ת. ושארית המוחין [צ'], להמשיכם לנה"י דפרצוף הנז'. (ניתוק הנה"י דטיפה גופנית, לידה ב')

ועתה יכוין להחזיר המוחין דפנים דאחור למקומו^(א), ולהמשיך המוחין דאחור ופנים דפנים מלובשים בשם בוכו לאחור ופנים דפנים דנוק'.

מַלְךְ (◇)

מלכיות דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לכתר דנוק' דניקוד הנז'

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי כתר דנוק'

יִוְד, יוֹד, יוֹד, יוֹד, יוֹד, יוֹד, יוֹד, יוֹד, יוֹד, יוֹד

ונגדלת הנוק' כשיעור המלכות שלה

א. א"ה עיין בס' עלי נהר די"ז ע"א אות נ"ב וז"ל ומ"ש ולהחזיר המוחין דפנים דאח' למקומו ר"ל שהצלם דיש"ס שעלה בסוד מ"ן הוא עולה למ"ן מלבד הכלים (לבושים) דנה"י דיש"ס שנשארים עומדים ע"ג רישא דז"א ועתה מחזירים את הצלם לכליהם והם הנה"י וזהו למקומם עכ"ל. כלומר, פנים דאח' נשאר ע"ג רישא דז"א בשלב ראשון. אח"כ, כן נכנסים לנוק', יחד עם אחו"פ דפנים. [ע"י פת"ע דף ל"ט רע"ג. ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ב, ש' קל"ד, אבא נכנס בעיקב (מאליו), אימא ברחל.]

◇ ע"י שע"ר ח"ב ש' קכ"ג, יעו"ר מצדדים בפנים של ז"א רק לאחר שנכונה הפנים שלהם, בבא"י. כניסת המוחין במלך עוזר, הכל דחו"ב חו"ג דכתר, בתוך שורש החכמה דכתר דנוק', ע"י תיבת באהבה.

[עה.]

עוֹזָר

להמשיך נה"י דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות המלכויות לתפארת

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוָד הַיּוֹד וְיָד הַיּוֹד

פנים דאחור

אֱהִיָּה יְהוָה

יְוָד הַיּוֹד וְיָד הַיּוֹד

יְוָד הַיּוֹד וְיָד הַיּוֹד

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוָד הַיּוֹד וְיָד הַיּוֹד

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה

יְוָד הַיּוֹד וְיָד הַיּוֹד

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה

יְוָד הַיּוֹד וְיָד הַיּוֹד

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהִים יְוָד הַיּוֹד וְיָד הַיּוֹד
אֱלֹהִים יְוָד הַיּוֹד וְיָד הַיּוֹד
אֱלֹהִים יְוָד הַיּוֹד וְיָד הַיּוֹד

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְוָד הַיּוֹד וְיָד הַיּוֹד
יְוָד הַיּוֹד וְיָד הַיּוֹד
יְוָד הַיּוֹד וְיָד הַיּוֹד

ג' כלי דעת דנוקבא

יְוָד הַיּוֹד וְיָד הַיּוֹד
יְוָד הַיּוֹד וְיָד הַיּוֹד
יְוָד הַיּוֹד וְיָד הַיּוֹד

לדחות הג' מלכויות לתפארת דנוק'

פנים דפנים   אח' דפנים   פנים דאח'

אֱהִיָּה   אֱהִיָּה   אֱהִיָּה

יְהוָה   יְהוָה   יְהוָה

[עו.]

לדחות הנה"י לחג"ת דנוק'.

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יִרְדּוּ הַיּוֹדִים הַיּוֹדִים

פנים דאחור

אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יִרְדּוּ הַיּוֹדִים הַיּוֹדִים

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יִרְדּוּ הַיּוֹדִים הַיּוֹדִים

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי חסד דרחל

אֵלֶּף לַמִּדָּה
אֵלֶּף, אֵלֶּף לַמִּדָּה
אֵלֶּף

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּף לַמִּדָּה הַיּוֹדִים מִזֶּמֶר
צְבָאוֹת
הַשֵּׁת־פֶּאֶר

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲכַדְטִם

ולדחות הג' מלכויות ליסוד דנוק'

פנים דאח'

אֱהִיָּה
יְהוָה

אח' דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁין דְּלַת יוֹד
שְׂדֵי
שׁ, שֵׁד, שְׂדֵי

ונגדלת הנוק' כשיעור נה"י וחג"ת שלה.

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

[עז:]

ג' כלי הוד דרחל

אֱלֹהִים
א, אל, אלה, אלהי, אלהים
בּוֹכּוֹן

ג' כלי יסוד דרחל

שׂוֹן דְּלַת יוֹד
שׂוֹדִי
שׂוֹ, שׂוֹד, שׂוֹדִי

ג' כלי נצח דרחל

אֵל
א, אֵל
בּוֹם

ולדחות הג' מלכויות למלכות דנוק'

פנים דאח' פנים דפנים אח' דפנים פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי מלכות דנוקבא

אֱלֹף דְּלַת נוֹן יוֹד
אֱדָנִי
א, אֱד, אֱדָנִי, אֱדָנִי

ועתה נגדלת כשיעור נה"י וחג"ת וחב"ד הגדלותה שהיא כשיעור כל קומת ז"א.

(א) להמשיך הארה מוש"ע נהורין דא"א בב' תפוחין דנוק' ובחוטם ויהיו ד' אל מלאים.

תרין תפוחין אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד
חוטמא אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד

אח"כ חוזרים ומסתלקים [כל] המוחין הנז' מפרצוף הנוק', ועולים ועומדים ע"ג רישא דז"א ואז מתמעטת הנוק' ויורדת עד כנגד החזה דז"א

א. ע"ח ש"כ דל"ג ע"א.

ולחמשי' ח"ן דאחור דפנים דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה) [דנה"י] דישסו"ת, לחב' דז"א

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא

שורש בינה דכתר

להמשיך הו"ק דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ואחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכ' חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם יו"ד ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י, לחב"ד וחג"ת דז"א [דאצי'] דניקיד הנז'

ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹף, אֱלֹף הִיא, אֱלֹף הִיא יוֹד,
אֱלֹף הִיא יוֹד הִיא
אֱלֹף הִיא יוֹד הִיא
אֱלֹף הִיא

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי דעת דז"א
יְוָדָהּ הִי וְיָן הִי
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הִי
יְוָדָהּ הִיא וְוֵן הִיא

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ הִי וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א [עיה:]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי גבורה דז"א
יְוָדָהּ
אֱלֹף, אֱלֹף לְמוֹד, אֱלֹף לְמוֹד הִי,
אֱלֹף לְמוֹד הִי יוֹד, אֱלֹף לְמוֹד הִי יוֹד מִם
יְוָדָהּ

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי ת"ת דז"א
יְוָדָהּ הִיא וְאֵן הִיא
יְיָ יְהוּ יְהוּה
יְוָדָהּ הִיא וְוֵן הִיא

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ הִי דקס"א ב'

ג' כלי חסד דז"א
אֵל, אֵל, אֵלּוּ, אֵלּוּה
אֵלּוּה
אֱלֹף לְמוֹד

יכוין להמשיך הארת המוחין דו"ק דאחור דאחור, ודאחור דפנים, דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דבינה דכתר, [דגה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב') ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר לחב"ד חג"ת דנוק'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הי' דקס"א ב'

יוד הי' דקס"א ב'

יוד הי' דקס"א ב'

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבכריאה]

ולהעלותה (נוק' שבכריאה, דאח' דאח' ואח' דפנים דבינה דכתר) עד [כנגד] היסוד דפר' הנו' דז"א לחבר י"ה ד[צלמי ה]מוחין עם ו"ה תו"מ (ת"ת ומל' - זו"ן - כלים) יְהוָה

מעש"ק: להמשיך לזו"ן דכריאה ב' מיני שפע ע"י יוד הי' דקס"א כדי להעלותם, ולכלול זו"ן דיצירה.

אתה

[ע"ט.]

הה להוריד ה' ראשונה דהוי"ה ולהעלות ה' ראשונה דאהי"ה.

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דגה"י] (דתבונה) [דישסו"ת] (חול), [עם ג"ר דצלמי המוחין אל"ף ה"י דקס"א א', עם הנרנח"י], לחב"ד דניקוד הנו' דז"א [דאצילות] חב"ד דאחור דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אלף הי' דקס"א א'

אלף הי' דקס"א א'

אלף הי' דקס"א א'

ג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
אוי"ה

ג' כלי דעת דז"א
יוד הי' ויו הי'
יוד הי' ואו הי'
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי' ואו הא
י' יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ולדחות החג' דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכ'), [דנה"י] דבי' דז"א, לחג'ת [עט:]

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלית"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי גבורה דז"א

יה
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד במס
יהוה

ולדחות הנח"י דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה), [דנה"י] דבינה דז"א, לנה"י

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי נצח דז"א

יהוה
צ' צב צבא
צבא

אוהוי' אוהוי' אוהוי' אוהוי'
יהווי' יהווי' יהווי' יהווי'

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי יסוד דז"א

יאהדו' נהי'
שין, שין דלת, שין דלת יוד
שין דלת יוד

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי הוד דז"א

אדני'
א צבאו צבאות
אורת

ועתה נתמעטה וירדה הנוק' [דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר] עד כנגד העטרה דז"א

ולהמשיך חכמה דאח' דפנים דחכמה דכתר, דבי' (או דחכ'), דנה"י דיסו"ת, לחכמה דז"א
חכמה דאחור דפנים דחכמה דכתר, לחכמה דז"א [דאצילות] דניקוד הנז' (א)

אֱלֹהִים
יְהוָה

אלף הי' דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי' ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

שורש בינה דכתר

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ודאחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ג"ר דצלמו המוחין אל"ף ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י], לחב"ד דניקוד הנז' דז"א [דאצ"י]

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א **לגבי ה** (כריעת הראש)

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי בינה דז"א אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף והא יוד והא אלף והא יוד והא איהיה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>אלף הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי חכמה דז"א יוד הי ואו הא י יהו יהוה יוד הא ואו הא</p>
--	---	--

ולדחות החג"ת דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי גבורה דז"א יהוה אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי ת"ת דז"א יוד הא ואו הא י יהו יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי חסד דז"א א, אל, אלו, אלוה אלוה אלף למד</p>
---	--	--

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

[פ.]

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי הוד דז"א איהיה א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א יאהיונהי שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד הי דקס"א ב'</p> <p>ג' כלי נצח דז"א יהוה צבב צבב צבב</p>
--	---	---

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר,
לחב"ד דניקוד הנז' דבינה דכתר, [דנה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב')

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי' דקס"א ב'</p>
<p>חב"ד דנוק'</p>		

(X) ולדחות החג"ת דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לחג"ת

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>
<p>חג"ת דנוק'</p>		

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לנה"י

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי' דקס"א ב'</p>
<p>נה"י דנוק'</p>		

[המושכת השפע לנוק' שעלתה מהבריאה]

ולהעלותה (כול' דחח"ן בג"ה דנוק' שעלתה מהבריאה) עד כנגד [אחורי] נו"ה דפר' בינה דכתר,
[דנה"י] דבינה דז"א [דאצי' דניקוד הנז']

לחבר א"ה ד[צלמיו ה] מוחין עם י"ה חו"ב [דז"א-כלים]

אהיה

מעש"ק: להמשיך לכתב"ד דבריאה ב' מיני שפע ע"י אלף הי' דקס"א הנזכר כדי להעלותם,
ולכלול כתב"ד דיצירה.

א. א"ה גם יכולין לדחות הארת המוחין והנרנח"י דחג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז', ועיין
לעיל דנ"ח ע"א אות א'. ולכן הוספנו את הכוונות האלו.

[פ:]

יהוה ואדני יאהדונה

דה להעלות ולחבר ד דאדנ"י עם ה ראשונה דהוי"ה.

להמשיך הו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] (דיש"ס) [דישסו"ת] (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם וי"ו ה"י דע"ב, עם הנרנח"י], לחב"ד חג"ת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

ו"ק דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף יהוה יוד ויהוה
אלף יהוה יוד ויהוה
או יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהויהויה אהויהויה
יהויהויה יהויהויה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי דעת דז"א
יוד ה"י וי"ו ה"י
יוד ה"י ואו ה"י
יוד ה"י וו ה"י

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א
יוד ה"י ואו הא
י"ה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

[פא:]

ולדחות הנה"י דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א
י"ה
אלף, אלף למד, אלף למד ה"י,
אלף למד ה"י יוד, אלף למד ה"י יוד במם
יהוה

אהויהויה אהויהויה
יהויהויה יהויהויה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י"ה יהו יהוה
יהוה

אהיה
יהוה

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי חסד דז"א
א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

להמשיך הארה דו"ק דפנים (יש"ס) דאח' (אח'), ואח' (תבונה) דאח', דחכ' דכתר, לחב"ד חג"ת דפנ' דאח' ואח' דאח' דחכ' דכתר, דנה"י דבני דרחל דני' הנז', שהיא ה' אחרונה (שורש הב')

ו"ק דפנים דאחור ואחור דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
יְיָ הִי דקס"א א'	יְיָ הִי דקס"א א'	יְיָ הִי דקס"א א'	יְיָ הִי דקס"א א'
וְיָ הִי דע"ב	וְיָ הִי דע"ב	וְיָ הִי דע"ב	וְיָ הִי דע"ב

חב"ד חג"ת דנוק'

[המושכת השפע לנוק' שעלתה]

ולהעלותה (נוק' דפנים דאחור ואחור דאחור דחכמה דכתר) עד [כנגד] החזיה [דב"ש דת"ת דז"א]

ולהמשיך ח"ן דפנים (יש"ס) דפנים (פנים) דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה), [דנה"י] (דיש"ס) [דישסו"ת], לחכמה דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה
וְיָ הִי דע"ב
ג' כלי חכמה דז"א
יְיָ הִי וְאָ הִי
יְיָ הִי וְאָ הִי
יְיָ הִי וְאָ הִי

שורש בינה דכתר

ולהמשיך נה"י וחג"ת דפנים (יש"ס) דאח' (אח'), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), דנה"י (דיש"ס) [דישסו"ת] (חול), [עם ו"ק דצלמי המוחין שהם וא"ו ה"י דס"ג, עם הנרנח"י], לחב"ד וחג"ת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

ו"ק דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים	אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה יְהוָה
וְאָ הִי דס"ג	וְאָ הִי דס"ג	וְאָ הִי דס"ג	וְאָ הִי דס"ג

וְאָ הִי דס"ג

ג' כלי חכמה דו"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ג' כלי דעת דו"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי בינה דו"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
אוי

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דו"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה
ואו הי דס"ג

אוויהו אוויהו אוויהו אוויהו
יוויהו יוויהו יוויהו יוויהו

ואו הי דס"ג

אהיה אהיה
יהוה יהוה
ואו הי דס"ג

ג' כלי חסד דו"א
א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

ג' כלי ת"ת דו"א
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

ג' כלי גבורה דו"א
יה
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יהוה

ו לגבי ה (זקיפת הגוף)

[פא:]

יכוין להמשיך הארת [המוחין] דו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), לחב"ד חג"ת^(א) דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, [דנה"י דבינה] דרחל הנו', [שהיא ה' אחרונה (שורש הב')]

ו"ק דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אוויהו אוויהו אוויהו אוויהו
יוויהו יוויהו יוויהו יוויהו

ואו הי דס"ג

ואו הי דס"ג

אהיה אהיה
יהוה יהוה

ואו הי דס"ג

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבבריאה]

להעלות מלכיות דיעקב ורחל דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לאצילות.
(ביר"א ליתא:) ולחבר(ק), מלכיות דדת"י שבהם בדת"י דשורשי פרצופה שהם כנגד
יסוד דז"א [דאצילות] דניקוד הנו'.

גם יכוין להעלות, (ביר"א ליתא:) ולחבר(ק) מלכיות דז"ק דכתר דאחור דפנים ואחור דאחור [דבינה
דכתר] דיעקב ורחל, בז"ק דכתר דשורשי פרצופה שהם כנגד ב' שלישי תפארת דתפארת דז"א
[דאצילות] דניקוד הנו'.

לחבר ואו הי דס"ג (צלמים) דזקיפה א' עם יוד הי דקס"א ב' (צלמים) דכריעה א'
(כריעה א') (זקיפה א')
יוד הי ואו הי

מעש"ק: יכוין לזקוף להעלות זז"ן דבריאה ע"י ואו הי דס"ג הנזכר.

זקיפה ב' הלה להעלות ה ראשונה דאהי"ה ולחברה עם ה ראשונה דהוי"ה.

[פ.כ.]

שורש חכמה דכתר

להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור) דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-
חזרה), [דנה"ג] (יש"ס) [דישסו"ת], [עם ג"ר דצלמי המוחין יו"ד ה"י דע"ב, עם הנרנח"י,
לחב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר דניקוד הנו' דז"א [דאצילות]

חב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי דע"ב

ג' כלי בינה דז"א

אֶלְפָּה, אֶלְפָּה הָאֵל, אֶלְפָּה הָאֵל יוֹד,
אֶלְפָּה הָאֵל יוֹד הָאֵל
אֶלְפָּה הָאֵל יוֹד הָאֵל
אֱוִיָּה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד הי דע"ב

ג' כלי דעת דז"א

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יוד הי דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ולדחות ההג"ת דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

[פ.כ:]

אֱהִיָּה
יְהוָה

ויו הי דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א

יָהּ
אֶלְפָּה, אֶלְפָּה לְמוֹד, אֶלְפָּה לְמוֹד הִי,
אֶלְפָּה לְמוֹד הִי יוֹד, אֶלְפָּה לְמוֹד הִי יוֹד מִסּוּ
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

ויו הי דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

ויו הי דע"ב

ג' כלי חסד דז"א

א, אֵל, אֵלֹו, אֵלֹוה
אֶלֹוה
אֶלְפָּה לְמוֹד

[המשכת השפע לנוק' שעלתה]

להעלותה (נוק' דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר) כנגד ב' שלישי ת"ת דז"א דניקוד הנז'.
ולמשך חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר דנה"י דישסו"ת, לחכמה דניקוד הנז' דז"א
חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר לחכמה דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי דע"ב
ג' כלי חכמה דז"א
יְוָד הִי וְאֵן הָא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוָד הָא וְאֵן הָא

שורש בינה דכתר

וגם להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר,
דב' (או דחכ'), דנה"י דישס[ו"ת], עם יו"ד ה"י דס"ג, עם הנרנח"י, לחב"ד דז"א דני' הנז'

ל לגבי ה
(זקיפת הראש)

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי דס"ג

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי דס"ג

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי דס"ג

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹהִים, אֱלֹהֵי הָא, אֱלֹהֵי יוָד,
אֱלֹהֵי יוָד וְיָהּ
אֱלֹהֵי יוָד וְיָהּ
אֱלֹהֵי יוָד

ג' כלי דעת דז"א
יְוָד הִי וְיָהּ הִי
יְוָד הִי וְאֵן הִי
יְוָד הִי וְו הִי

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָד הִי וְאֵן הָא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוָד הָא וְאֵן הָא

ולדחות החג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
וְאֵן הִי דס"ג

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
וְאֵן הִי דס"ג

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי גבורה דז"א
יְיָ
אֱלֹהֵי לְמוֹד, אֱלֹהֵי לְמוֹד הִי,
אֱלֹהֵי לְמוֹד הִי יוָד, אֱלֹהֵי לְמוֹד הִי יוָד מִם
יְיָ לְמוֹד

ג' כלי ת"ת דז"א
יְוָד הָא וְאֵן הָא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְיָ לְמוֹד

ג' כלי חסד דז"א
אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל
אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי לְמוֹד

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי הוד דז"א</p> <p>אזני</p> <p>א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א</p> <p>איהדוניה</p> <p>שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי נצח דז"א</p> <p>יהורה</p> <p>צ צב צבא צבא</p>
---	--	---

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר דרחל

חב"ד דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p> <p>חב"ד דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות החג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>חג"ת דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>נה"י דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המוחין והנרננח"י דחג"ת לחג"ת, והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז' כמש"ל.

[המשכת השפע לנוק' שעלתה]

להעלות (ביר"א ליתא:) ולחבר (ק), מל' דחח"ן בג"ה [דפנים דאח' ודפנים דפנים דבינה דכתר דנה"י דבינה] דרחל דני' הנז', בחח"ן בג"ה דשו' פר', שהם כנגד נו"ה דז"א [דאצי'] דני' הנז'.

[להעלות] (ביר"א ליתא:) ולחבר (ק), [מל' די"ס דכתר] [דפנים דאח' ודפנים דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה] דרחל דניקוד הנז', כנגד ב' שלישי ת"ת דז"א [דאצי'] דניקוד הנז'.

גם יכוין להעלות (ביר"א ליתא:) ולחבר (ק), [מלכויות] דג"ר דכתר דאחור דפנים ודאחור דאחור [דבינה דכתר, דנה"י דבינה] דרחל, בחב"ד דכתר דשורשי פרצופה כנגד שלישי עליון דתפארת דתפארת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'.

לחבר יוד הי דס"ג (צלמים) דזקיפה ב' עם אלף הי דקס"א ב' (צלמים) דכריעה ב'

(כריעה ב') (זקיפה ב')
אלף הי יוד הי

ז"א מחבקה משם ע"ב שבימינו **יוד הי ויו הי** ע"ב דע"ב

מעש"ק: יכוין לזקוף ולהעלות כחב"ד דבריאה עם כל הבריאה לאצילות ע"י **יוד הי** דס"ג הנזכר גם יכוין להמשיך שפע והארה משם ס"ג **יוד הי ואו הי** שהיא אימא דאצילות והיא חיות של הבריאה, לעולם הבריאה, כדי שיכין שם מקום ליצירה כשיעלה לבריאה. גם יכוין להאיר ע"י שם ס"ג זה מהבריאה ליצירה.

בין המצרים: יכוין בהוי"ה זו [שתאיר] בחילופה: **יהוה טדהד**

[פג:]

מגן

גי' ג' א"ל שבתרין תפוחין דנוק'. וא"ל הג' בחוטמה כלול משניהם

להמשיך ש"ע רבוא נהורין דתרין תפוחין וחוטמא דילה

אל אל אל

אלף למד אלף למד אלף למד

לחבר מגן זה עם מגן דמלך עוזר ושניהם גי' מקום שהוא הויה בהכאה להמשיכו לנוק'

ההההה ווווו ההההה

אבר־הם^(א)

א. א"ה בקצת סידורים כ"כ, גם אברהם הוא הק"ק אהבה דהק"ק דז"א שע"י המ"ן שהעלינו משם חזרו פב"פ. וגם הוא חסד שהם החסדים שהם המוחין דשם מ"ה הנק' חסדים שעל ידם חזרו ז"ו"ן פב"פ. וגם הוא סוד פרצוף חכמה שהוא לבדו נתקן בברכה זו וכלי החכמה נעשה מב' פרקין עלאין דחסד.

(עא, ב) ולוקחת הנוק' כ"ב אותיות וכו' וכו'.
 ענין הכ"ב והמנצפך האלו,
 אחר העיון בע"ח ש"ה פ"ג ופ"ה וש"ח פ"ו
 ושל"ד פ"ב כלל כ' ופ"ד ושל"ה פ"ג ובש"ש ז"ל
 במקומות הנז' ועוד מ"א, רוצה אני הדל להבין
 לפקו"ד שצלם המו' דנוק' והכ"ב ומנצפ"ך הנז'
 וא"ב דאטב"ח, הכל דבר א' הוא ואינם ענינים
 שונים. ולכן לאחר גמר תיקון הנוק' עד כאן,
 נמצא שלקחה דלת וציר והם הם תיקון עצמותה
 באחו' שנתקנה בסדר אטב"ח. ומ"ש כאן ולוקחת,
 אין פירושו לקיחה עכשו מחדש, אלא כמ"ש,
 שנמצא בזה לוקחת וכו'. וכמו כן בכ"ב ומנצפ"ך
 הב' שבאהבה. (וק"ק שלא נז' כאן ה"פ דין
 כמ"ש באהבה) ובסי' כ"י המיוחס להיר"א זיע"א
 לא נמצא כלל כל הפסקא הזו כאן ולא באהבה
 וא"ש את"ם.

באהבה

(עא, ב) להעלות ב' צלמי וכו'. ומצוייר צלם
 דמו' די"ש"ס ותחת' כלים
 דחב"ד וכתוב עליהם לג' כלי חכמה וכו'. ולקיצור
 דעתי אין טעם לציור הכלים הללו, ובפרט מ"ש
 לג' כלי וכו', והיה צ"ל על ג' כלי וכו'. ויותר
 טוב בלי ציור כלים, שכבר כתב להעלות ב'
 צלמי המו' וכו' ע"ג רישא דז"א, ובזה די.
 ובסי' כ"י גם סידור הצלם לא מסודר כלל.

(עב, א) להמשיך הבו"ג וכו'. הרב ש"ש ז"ל
 בשה"כ דמ"ג ע"ד אות ט'
 וכן דע"ג ע"א ד"ה גם מ"ש ואחר וכו' הביא
 מש' הליקוטים (הוא בש' הפסוקים ישעי' ע"פ
 כי ההרים ימושו וכו') דבהסתלקות נה"י דאי'
 מז"א היא מתמעטת בסו' נקו' באחור קודם
 כניסת הגה"י דאי' בה עכ"ל. ונראה פשוט מה
 שלא זכר זה הרש"ש זיע"א בסי', היות ואין זמן
 בין ההסתלקות מז"א לכניסתם בה וכרגע
 שמשתלקים נכנסים בה, אין צורך לעשות מזה
 כונה. לא כן במלך עוזר וכו' ובמגן אברהם
 ופשוט.

ולשים לב על הדבר לידע אמיתות הענין, ואולי
 גם כאן כך הוא. כי מוכרחים אנחנו לו' כמ"ש.
 ובכן ק' מאד מ"ש בסי' שמהנ"ה נמשכו ליסוד
 היפך המפו' בדברי רז"ל וכאמור וצ"ע כעת.
 אחז"ר ראיתי מ"ש במזכיר שלום מע' הג' אות
 י"ב ע"ש מ"ש. גם שו"ר בשפ"א על ע"ח דמ"ד
 סוע"א שמחלק בין או"י ואו"ח ע"ש והרואה
 יראה שמהסי' שלפננו לא משמע כדבריו ז"ל
 ודוק.

(עא, א) ולהמשיך מאחו' ופני' דיסוד דאבא.
 צ"ע לע"ע שמסופ"ה של
 של"ד נראה שהם ב' אחו' דפשוט ומלא דע"ב.
 שנתן טעם שנעשה זה ע"י אהרן וכו' וכו' ע"ש.
 ועי' באמצע פ"ז דשל"ח שבהדיא כרז"ל שאהרן
 הוא אחו' הפשוטים והמלאים. ובסי' א' כ"י
 מצאתי שכ' להמשיך להם (לב' הגבו') הארה
 מיסוד דאבא שביסוד דז"א ומצוייר רבוע מלא
 דע"ב לבד. ונראה שג"י זו יותר נכונה (וחסר
 עוד ריבוע פשוט).

(עא, א) הנה"י החדשים וכו' הארת המו' דאי'
 וכו'. עי' פת"ע ז"ל ודבריו
 באו קצת בקיצור. וגם נראה שלא היה אצלו
 כמו שמצוייר בסי' שלפננו הוי' בקמץ וגם
 הויות נה"י בני' חש"ק. והכונה לפי הציור הזה
 גר' לפמ"ש רז"ל, שהביא הפת"ע, שהנה"י החד'
 הם מכלל הכתר דז"א. ורז"ל כ' שבכתר הזה
 נמצאים שורש ד' מו' דז"א. ועוד כרז"ל שכתר
 דז"א הכלי והאור הוא מאי', ונמצא כפ"ז שבנה"י
 החד' ישנם אורות עצמם שהם הויות בני' חש"ק,
 ואורות ז"א שהם הוי' בקמץ. ואשמוענן רז"ל
 שכשלוקחת רחל מסיום הנה"י, לוקחת כמו ז"א,
 גם מאורות של הנה"י עצמם וגם מאורות הכתר
 דז"א שבתוכם וא"ש את"ם.

(עא, א) ולהמשיך עוד ט"ס וכו'. עי' בע"ח
 של"ה פ"ד שהגדלת הט'
 גקו' בכתר הוא ע"י חסד דת"ת דז"א כמו החו"ב
 ע"ש. ובענין התוס' הללו של א"ב דאטב"ח עי'
 ש"ש בפ"ד דשל"ה אות ג' ובמזכיר שלום מע'
 האלף אות ב"ן, בשם היר"א זיע"א.

ובהסתלקות בתיבת באהבה מו' דישי"ס כתר ובלי מל', ובכניסתו בנוק' במלך עוזר וכו' כלי כתר וכלי מל' עם מו' דמל'. וה"ה לאו"פ דפני' במלות הנו'. ומו' דאי' באהבה תוך נוק' ג"כ כתר ומל' מו' וכלים. ויוצא מזה, שכל המו' שמקבל הז"א הנרנח"י הם שלמים מכתר ועד המל', ולפעמים (בפני' דפני') שלא מציירים המל' כי נראה שנכללת עם היסוד מאחר שאין לה כלי בפ"ע כנו"ל. והכלים רק בפני' דפני' יש כלי לכתר (עי' לעי' בקונה ד"ה להמשיך הת"ת) ובכל הבחי' אין כלי למל'. וכל המו' שמקבלת הנוק' בכל הבחי' יש בהם כתר ומל' בנרנח"י וכלים ועי' פת"ע בתיבת מגן אות א' וש"ש בשה"כ דמ"ד אות יו"ד.

(עג, ב) **אחורי** ה"ס עליונות חב"ד ח"ג. בפ"א דשל"ו כתוב כח"ב ח"ג. ובפת"ע כאן הגי' חב"ד חג"ת, ונראה דלאו דוקא אלא חב"ד ח"ג. ושם בשל"ו פ"ב כרוז"ל שהם חב"ד ח"ג, וכתר אינו נמנה מפני שהכתר והדעת הכל א' כנו' עכ"ל. ומלשון אינו נמנה משמע, שבאמת לוקחת גם מהכתר אלא שאינו נכנס בחשבון הה"ר. ונמצא שלוקחת מכחב"ד ח"ג, ופעם קרא לזה כח"ב ח"ג, ופעם חב"ד ח"ג. והרש"ש זיע"א שתפס חב"ד ח"ג אולי והיות וכ' לעי' בסוף למען שמו להמשיך סיום הנה"י החדשים לתוך כתר שלה ולהמשיך הארת המו' דאי' שבכתר דז"א עכ"ל, ולכן לא זכר כאן כתר וא"ש את"ם.

(עג, ב) **למ"ן ומ"ד**. הגם שהז"א לבדו עולה, דהיינו חו"ח שהוא צלם דישי"ס, אפ"ל היות והוא מ"ה דמ"ה מצד יש"ס, ומ"ה דב"ן מצד התבונה קודם החילוף, לכן א' שעולה למדומ"ן. וגם נק' העל"י זו בשם מ"ן, וגם אם יעלו זו"ן שניהם נק' ג"כ מ"ן, היות והיא מלמטה למעלה. ומ"ש לחכמות דיסו"ת, הרב פת"ע ז"ל פי' ב' פי' ע"ש. ואולי עוד אפ"ל היות וברכה זו דאבות היא בפר' חכמה דכתר לכן נקט חכמה וא"ש את"ם.

(עג, ב) **עליית** בירורי זו"ן ליסו"ת וזו"ן מבררים דיסו"ת ומעלים

(עב, א) **להמשיך** הבו"ג וכו' עם המלכיות דכתר. עי' ש"ש על של"ד פ"ב כלל ח' אות ט'.

(עב, ב) **להמשיך** הבו"ג וכו'. בסי' כ"י הגי' (וכן בפת"ע) להמשיך לנוק' פר' דיני' וכו' דז"א עם י"מ וכו'. ולקוצר השגתי לא הבנתי זה היטב. דבע"ח שכ"ז רפ"ב כרוז"ל שפר' החיצו' ונק' עי' ונה"י ננסר וניתן לנוק', ונשאר ז"א אחר הנסירה בב' בחי' התיכונה והפנימית ע"ש. וכן מובן מפ"א דשמ"א וע"ש בהריפ"ש ז"ל ד"ה שכל מה וכו' ע"ש. ול' נה"ש די"ז ע"ד (די"ג ע"ד) בנסירה גותן לנוק' כלי החיצון שבו דבחי' היני' והוא לה בבחי' נשמה א"כ ההויות דבחי' אותיות וכו' בעת הנסירה יוצא זה המס' דבחי' פר' הפני' שלו ומתלבשים בפר' החי' דיני' וניתנים לה וכמ"ש בש' החשמל פ"א עכ"ל. ובפ"א דש' הנו' כרוז"ל ואחר הנסירה נחלק זה העור וננסר לב' וכו' ואז ההויות של הפנים מתלבשים תוך אלהים שבעור כנו' בענין נסירה במ"א. ול' נה"ש הנו' היה אפי' לכאו' לפרש חיצו' דיני', ר"ל העור, והוא פר' העי' שהוא חיצו' ליני'. ומ"ש והוא לה בבחי' נשמה כלו' פנימיות. אלא דק"ק למה תפש ל' זה ולא א' בפשיטות פר' העי' או פר' החי' דז"א. וגם גי' הסי' הנו"ל היא סתם להמשיך לנו' פר' דיני' והיעב"א. וע"ע ש"ש של שמ"א הנו' אות ב' ושל"ד פ"ב כלל ח' אות א'.

(עב-עג) **הכנסת** המו'. בק"ש נכנס בז"א בחי' דפני' מהכתר עד המל', והיא בכלל, ובציור הכלים לא נמצא כלי למ' בעמידה. וגם בע"ח לא יש כלי למ' דז"א, ובסי' גם כלי לכתר לא נו'. (ונראה היות ובחי' כתר דאי' הוא כתר לז"א ואורות דז"א נמצאים שם ואינם עולים בשם כמ"ש רוז"ל בע"ח והמפ' ז"ל ועי' לעי' ד"ה להמשיך הת"ת) ובפני' דחי' בק"ש נו' כל המו' בשלימותן מכתר עד מל', וג"כ אין כלים לכתר ומל' כנו'. ובפני' דפני' נכנס בק"ש הו"ק בלי ציור מו' דמל', וכן בעמידה באלקי וכו' לא נו' מל' במו' דאבא (והכתר נו' בקונה הכל) — ובנוק' יש מו' וכלים במ' בלמען שמו.

דא"א שמלביש עליה. ואחר כך מזדווגים בינה דא"א עי', המלביש על חכמה דבינה דא"א (עי' תו"ח ח"י א'). אח"ז מזדווגים בינה דבינה דעת', ובינה דא"א המלביש עליה, ובינה דישסו"ת המלביש עליה. והנה ממ"ש הרש"ש זיע"א שבהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעת' נבקע היסוד ונעשים או"א וישסו"ת ב"פ, נראה שכתר דבינה דא"א הגו' הוא מתחיל מראש האצ'י עד סופו. ועד הגרון של זה הכתר הוא מגולה. ומהגרון עד החזה שלו מלביש עליו חכמה דבינה, ועליה בינה דא"א עי'. ומחזה עד הטי' מלביש בינה דבינה ועליה בינה דישסו"ת. ונמצא שאו"א וישסו"ת, דהיינו פר' הבינות שלהם, מלבישים על היסוד דכתר דבינה דעת', שבתוך הת"ת דכתר דבינה דא"א. והשתא בהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעת', והם מלובשים תוך חג"ת הגו' דכתר דבינה דא"א, ועליהם עוד נמצאים בינות דא"א וישסו"ת, לכן מעכשו נעשים ב"פ כוללים ע"י בקיעת יסוד הגו' דכתר דבינה דעת'. אבל הזיווג לא מגיע אליהם כעת, עד שיזדווגו תחי' החו"ב דבינה דעת' וא"א שבפנימיותם.

ובדלותי רושם קצת שאלות מחוסר ידיעה מספיק אפי' בפשט הדברים, יה"ר שהשי"ת יזכנו להבין הענינים על אמיתותן. א — שבהמשכת המ"ה וב"ן לכתר דבינה, כתב לנה"י דכתר דבינה דעת', ומשם לחג"ת דכתר דבינה דא"א, ומשם לב' מזלין. ונראה שהוא ג"כ דכתר דבינה שלהם (עי' תו"ח דח"י א') הגו'. וכשבא לחו"ב דבינה של כולם, לא זכר פרטים כאלו (בתו"ח הגו' נראה לפמ"ש שם שה"ה). ב — שכתב חכמה דבינה דא"א, שבתוך בינה דא"א שהוא חב"ד הכולל. ובבינה דבינה כתב, בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות שהוא חג"ת הכולל. ולא אמר שבתוך בינה דישסו"ת שהוא חג"ת הכולל. שכן הוא בינה דא"א תוך ישסו"ת, כמו שחכמה שלו תוך או"א. ואפי' לפי מ"ש האש"ל ז"ל (שהראה לי כה"ר יעקב הלל הי"ו) דל"ג ע"א אות ב' לפי דרו' הדעת שהנה"י נק' דעת והחג"ת בינה והחב"ד חכמה ע"ש. וכתב הרדב"ש ז"ל דל"ח סו"ע"א

לאו"א וכו'. עי' מה שרשמתי בדלותי לעי' בתיבת אחד דק"ש ד"ה וזה ע"י שיכוון וכו'. ועי' מעיל אליהו ד"ו אות ל"ג.

(עד, א) זיווג ע"ס דא"ק ומסודר אהי' הוי' בשילוב. ועי' פת"ע די"ט ע"ג ד"ה ועוד וכו' דמאי שנא העמידה מכל שאר המקומות שמסודר פני' וחי' אהי' הוי' והוי' אהי' לא כן בעמידה. ועי' מע"א דצ"ב ע"א ד"ה ויכוון לזיווג וכו' שכ' וכן מסודר שנים בכונת באהבה ע"ש.

(עד, א) להוציא ט"ס וכו' דזו"ן דא"ק ולזווגם. לכאו' יש לכוון כאן בשילוב אהי' הוי' ע"ד השאר, ולא ידעתי למה לא נו'.

(עד, ב) אחר שילוב המזלות, כתב ולזווגם. וגם כאן נר' שצריך להיות כונת שילוב אהי' הוי'. והסדר הגו' באחד דק"ש נר' יותר מדקדק. שבכולם כ' לזווג וצייר שילוב השמות, ואח"כ כ' להמשיך. ולא כן כאן שהשמות המשולבים נסדרו אחר שכ' ההמשכה. ובודאי הכונה צריכה להיות כסדר הק"ש.

(עד, א ב) המשכת הטיפה באהבה, לפקו"ד כפי מה שהבנתי הוא כך. ה"פ זו"ן דא"ק מלובשים תוך ה"פ עו"א (לא בדקדוק ממש עי' פת"ע) בסדר זה בקיצור. ה' כתר'ים דה"פ הגו' מגולים ומלבישים מטבור דא"ק ע"ס הת"ת שלו, והם בערך א"א, עד הגרון. ותחתיהם ה' חכמות דה"פ הגו' מהגרון עד החזה, ועליהם מלבישים ה"פ או"א עי'. ותחתיהם ה' בינות דה"פ הגו' מהחזה עד הטבור, ועליהם מלבישים ה' פר' ישסו"ת. ותחתיהם מהטבור ע"ס א"א, והוא סוף האצ'י, ה' זו"ן, ועליהם מלבישים ה"פ זו"ן דאצ'י. וכ"ז ההתלבשות הוא כל פר' לשכנגדו בפ' שבפנימיותו. ועכשו בחול שהוא תיקון פר' בינה, אז הזיווגים הם בפרטות פר' דבינה הגו'. דהיינו תחי' מזדווג נה"י דכתר דבינה דעת', שבתוך חג"ת דכתר דבינה דא"א, ומזדווגים גם הם. אח"ז מזדווג חכמה דבינה דעת', וחכמה דבינה

בחב"ד ולדחות החג"ת וכו' כיוון שהיא מתוקנת ועומדת וא"ש את"ם.

(עד, ב) במלך עוזר נכנסים בה גם מו' דפני דאח'. אפשר היות ועומדת לקבל מו' דאו"פ דפני, צריכה שתשתלם בכל מו' דאחו', הגם שלא נז' כניסת פני דאחו' דהיינו מו' די"ש"ס בנוק' בשה"כ. וא"ש את"ם. ואגב יש להעיר בשמות מו' דאבא לפי מה שמצוייר בסי' שלפננו, מו' פני דאחו', ג' ע"ב וג' היות וג' מי. ואילו במו' דפני כולם היות. ועי' הגהות השמ"ש בסופ"ו דשכ"ג.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני. ואילו פני דאח' לא קא. ובציור הכונה נכנסים גם הם עם או"פ דפני. גם צ"ל, שבשה"כ נז' כניסת הנה"י דאי' ולא נז' דאבא וי"ל. ומ"ש מלובשים בשם בוכ"ו, צ"ל, הלא הנה"י עצמם דאי' נכנסים בה, ומה פי' להמשיך המו' מלובשים בשם זה. האם אפי' להבין שעצמות הנה"י דאי' לא נכנסים, רק הארה שלהם שהוא השם הזה כנו' בשה"כ, והנה"י עצמם נשארים בחוץ. או שזה לבוש נוסף על עצמות הנה"י. ומשה"כ לא משמע כ"ז. ולעי' בנסירה לא נז' שם בוכו, צ"ל שיש חילוק בין להגדיל או לנסור ועי' שה"כ כאן ובויברך דוד.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני מלובשים בשם בוכ"ו בסי' כ"י גם מו' דפני דאחו' מלובשים בשם זה, וכן גידול הנוק' כשיעור המ' ואח"כ נה"י וכו' הוא בג' הבחי' פני דאחו' ואו"פ דפני. וק"ק דמה שייכות יש לשם בוכו שהוא חילוף אהי' במו' דאבא שהם פני דאו"פ. ולעומת זה במו' דתבונה שהם אח' דאח' לא נזכר שם זה (וכן הק' בפת"ע). (ומל' רו"ל בפ"ב דעמי' במלך עוזר וכו' משמע דשייך שם זה במו' דאח', ובע"ת סופ"ד דשי"ו כ' ששם זה מורה ענין היות המ' בהיותה פב"פ. וא"כ משמע שהוא שייך גם באח' וגם בפני). ועוד למה בכלל מקבלת הנוק' גם מו' די"ש"ס דאו"פ. והגודע הוא שהנוק' נתקנת ממו' דאי' ולא דאבא. ואנכי לא ידעתי אם אפ"ל דהנוק' הנז' כאן היא יעקו"ר, ויעקב

דכשנכללים או"א וישסו"ת יהיה או"א עי' ג"ר דכללות, וישסו"ת הא' חג"ת דכללות, וישסו"ת הב' נה"י דכללות ע"ש. ובכן בינה דאו"א הוא כל מה שמגולה מאו"א עי', שהוא כל מקומם לפני ההתכללות, ולכן א' סתם תוך בינה דאו"א. אבל זיווג ישסו"ת שבא עם זיווג בינה דאו"א, אין כונתנו על כל פר' ישסו"ת המלביש על כל בינה דאו"א, שהוא ישסו"ת הא' והב', אלא על חציים העליון. והוא בערך הכולל, חג"ת דכללות ונק' בשם בינה דכללות לפי דרו' הדעת הנז'. ולכן לא א' בינה דיסו"ת שהיה משמע על כל ישסו"ת, אלא בינה דכללות או"א וישסו"ת, והיינו ישסו"ת הא' ששם הוא הזיווג, וישסו"ת הב' שימשו צלם למו' דז"א. כ"נ אפי' וא"ש את"ם. ג — שבק"ש כתוב הזיווג דיסו"ת הא', ושם אי' נותנת לאבא חוח"ס והוא נותן לה בוג', וכאן כתב כ"ז באו"א עי' שהם חב"ד דכללות, ולא ביסו"ת. ד — בק"ש כתב ויורדים או"א עי' ומתלבשים ביסו"ת הא', וכאן לא כתב זה. ואולי רצה לקצר. (ומ"ש שבי"ס דיסו"ת הב' מתלבש כל צלם דז"א וכ"כ בק"ש, וזה נראה כמ"ש בפ"א דשכ"ה ובשי"ד סופ"ה, ובמ"א כתב רו"ל דצלם דז"א מתלבש בי"ס של תבונה הג'. עי' בל"י ז"ל (שם).

מלך עוזר וכו'

(עד, ב) מלך עוזר וכו'. עי' ש"ש ז"ל בשה"כ דמ"ד אות יו"ד מה שהק' דמה גשתנה כניסת המו' דאחו' בנוק' מכניסת מו' דפני. שבאח' נכנסים כולם ביחד ואח"כ נדחים כ"א למקומו, משא"כ בפני' שנכנס מלמטה למעלה כמ"ש כאן ע"ש. ולקוצר הבנתי י"ל שכאן שעדיין הנקו' דפני' נקו' קטנה כנגד עטרת היסוד דז"א כמ"ש רו"ל בסוף תיבת באהבה, ועכשו מתחילים לתקנה, אין בה כח לקבל כל המו' ביחד בחב"ד ולדחות החג"ת וכו' וכו', משא"כ בנוק' דאחו' שכבר נתקנה כולה באחו' בי"ס, ועכשו מקבלת עצמות המו' בנה"י דאי' לגרום נסירתה, יכולה היא לקבל כל המו'

לאה
(דרחל)

כותל משותף (ריבועים)

ז"א נותן את הריבועים לנוק; דהיינו מדרגה 4, מהדופן שלו לדופן שלה, לעומת הבו"ג הנכנסים מלמעלה - בצל"ם)

כתר ←

←	בינה
←	גבורה

←	חכמה
←	חסד

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	גבורה
←	הוד

←	חסד
←	נצה

←	סיום לאה	מלכות
←	רחל	כתר
←		חכמה
←		בינה
←		דעת
←		חסד
←		יסוד
←		מלכות

←	בינה
←	גבורה
←	הוד

←	חכמה
←	חסד
←	נצה

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	סיום רחל	מלכות
---	----------	-------

ז"א

מדרגה
4 | 2
(מי"ב מדרגות של הרפ"ח)

כתר

←

←	בינה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	חכמה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	דעת
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	גבורה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	חסד
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	ת"ת
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חות דז"א

←	הוד
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	נצה
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	יסוד
←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	עטרת היסוד	סיום ז"א
---	------------	----------

מקורות

שעה"כ דף ל"ט ע"ג ד'. ע"ה ח"א שער אנ"כ פ"ו, דף צ"ג סע"ב, ח"ב דף כ"ר ע"ד. ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח' (ט"פ ע"ב עולה בגי' תרדמה), דף נ"ג ע"א. ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. ש"ש ח"ב (ע"ח) דף ס"ב אע"ב (פ"ז), דף כ"א ע"ב אות ט"ו, דף ל"ו ע"ג כלל ח' ד"ה מ"ש. נה"ש דף ל' ע"א שאלה כ"ד. תו"ח דף קמ"ג אע"א. ע"ה ח"ב דף פ"ו ע"ג ד'. (בשר גידים ועצמות). נה"ש דף י"ז ע"ד. פת"ע דף ל"ז ע"ד אות ד' (שמות אלקי"ם). סידור היר"א ח"א 631. סידור הרב הדאיה 358. דב"ש דף א' ע"ג ש' ו' וש' ח'. כרם שלמה ח"ו דף קפ"ה, רפ"ט. ש' מ' רשב"י דף ט"ז ע"ב ד"ה ואחר. ש"ש ח"ג דף מ"ג ע"ד, פת"ע דף ל"ח סע"א ד"ה ובענין. ענין "אתי חסד ופריש לון גזעין": שעה"כ דף צ"א רע"ג, צ"ח סע"ב. אוצ"ח דף ט' ע"א. עו"ת דף נ"ה רע"ב. שלום ירושלים דף מ' ע"ב. אמת מאר"ץ דף ע"ו ע"א. מבו"ש דף מ"ג ע"ג. סידור חול ח"ב דף י"ב. בא"ל ח"ה דף י"ח ע"ב, נ"ג ע"א. פת"ע דף צ"ד ע"א-ב. נה"ש דף ל"ג רע"ב. שעה"כ דף צ"ו רע"ג (לאה).

סדר י"ב מדריגות רפ"ח ואבד"ו

עץ היים למוצאיהם

(ע"ח שער רפ"ח ניצוצין פ"ב. בית לחם יהודה ח"א דף פ'. ע"ח ח"א דף ע"ב ע"א פ"ה. אוצ"ח דף ל"א ע"ב אות ב'. נה"ש דף ד' אע"ב, דף ט' רע"ב)

טבלה עבור **ע"ב** (כנגד החסד): (ארבעת המדרגות הראשונות זהות בכל עסמ"ב מפני שההבדל הוא רק במילוי)

פנים (אור ישר) **אחור** (ריבוע)

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א פשוט יהו"ה.	ד' אותיות	ב אחוריים י' י"ה יה"ו יהו"ה.	י' אותיות
ג מספר פשוט	כ"ו	ד מספר אחוריים	ע"ב
ה מלא יוד הי ויו הי.	י' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הי. יוד הי ויו.	כ"ו אותיות
ז מספר מלא	ע"ב	ח מספר אחוריים דמלא	קפ"ד
ט מלא דמלא יוד ויו דלת. הי יוד. ויו יוד ויו.	כ"ח אותיות	י אחוריים דמלא דמלא יוד ויו דלת. הי יוד. ויו יוד ויו.	ע"ד אותיות
יא מספר מלא דמלא (610) תר"י	יב מספר אחוריים דמלא דמלא (2172) ב' קע"ב		

טבלה עבור **ס"ג** (כנגד הגבורה):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
ה מלא יוד הי ואו הי.	י' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הי. יוד הי ואו הי	כ"ו אותיות
ז מספר מלא	ס"ג	ח מספר אחוריים דמלא	קס"ו

טבלה עבור **מ"ה** (כנגד התפארת וגם הנה"י):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א פשוט יהו"ה.	ד' אותיות	ב אחוריים י' י"ה יה"ו יהו"ה.	י' אותיות
ג מספר פשוט	כ"ו	ד מספר אחוריים	ע"ב
ה מלא יוד הא ואו הא.	י' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא	כ"ו אותיות
ז מספר מלא	מ"ה	ח מספר אחוריים דמלא	קל"ו

טבלה עבור **נה"י** (הנה"י כלולים עם התפארת):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א פשוט י"ה	ב' אותיות	ב אחוריים י' י"ה	ג' אותיות
ג מספר פשוט	ט"ו (3x מ"ה)	ד מספר אחוריים	כ"ה
ה מלא יוד הא	ה' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הא	ח' אותיות
ז מספר מלא	כ"ו	ח מספר אחוריים דמלא	מ"ו
ט מלא דמלא יוד ואו דלת. הא אלף.	י"ד אותיות	י אחוריים דמלא דמלא יוד ואו דלת. הא אלף.	כ"ג אותיות
יא מספר מלא דמלא (584) תקפ"ד	יב מספר אחוריים דמלא דמלא (1051) תתרנ"א		

טבלה עבור **ד"ן** (כנגד המלכות):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
א פשוט יהו"ה.	ד' אותיות	ב אחוריים י' י"ה יה"ו יהו"ה.	י' אותיות
ג מספר פשוט	כ"ו	ד מספר אחוריים	ע"ב
ה מלא יוד הה וו הה.	ט' אותיות	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה	כ"ד אותיות
ז מספר מלא	ב"ן	ח מספר אחוריים דמלא	קמ"ד

החבלות:

משם **ע"ב**, ו' מדרגות עליונות נשאר בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ז' ולמטה ירד לביי"ע. הערך: **ע"ב** (ז')
 משם **ס"ג**, ד' מדרגות עליונות נשאר בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ה' ולמטה ירד לביי"ע. הערך: **ע"ב** (ועוד כולל. ה' ועוד ז')
 משם **מ"ה**, ב' מדרגות עליונות נשאר בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ג' ולמטה ירד לביי"ע. הערך: **ע"ב** (עם הכולל. ג' ועוד ז')
 משם **ב"ן**, א' מדרגה עליונה נשאר בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ב' ולמטה ירד לביי"ע. הערך: **ע"ב** (ב' שהיא ד')

סה"כ: **רפ"ח**

ענ"ה דף פ"א סע"ב, אחרי החורבן, רק ביד שמאל.

יד שמאל דא"א

א"א

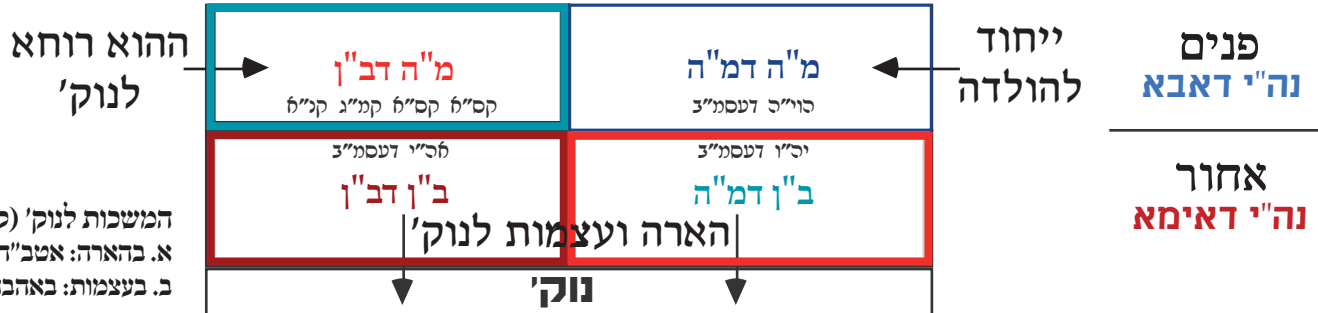
יד ימין דא"א

אימא כללי - ב"ן - מלבישה על יד שמאל דא"א		אבא כללי - מ"ה - מלביש על יד ימין דא"א			
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה	ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע	כללי
שמאל דאימא הכללי	ימין דאימא הכללי	שמאל דאבא הכללי	ימין דאבא הכללי	הפר' הנתקנים	
פרק אמצעי זרוע שמאל דא"א	פרק עליון יד שמאל דא"א	פרק אמצעי זרוע ימין דא"א	פרק עליון יד ימין דא"א	מקור ההמשכה	
בינה דאימא	חכמה דאימא	בינה דאבא	חכמה דאבא	מוחין	
ב"ן דב"ן	ב"ן דמ"ה	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	שפע	פרטי
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה	ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע	
אימא פרטי	אבא פרטי	אימא פרטי	אבא פרטי	הפר' הנתקנים	
שמאל דפ"א (זרוע שמאל)	ימין דפ"א (זרוע שמאל)	שמאל דפ"א (זרוע ימין)	ימין דפ"א (זרוע ימין)	מקור ההמשכה	
בינה דאימא	חכמה דאימא	בינה דאימא	חכמה דאימא	מוחין	
ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	ב"ן דמ"ה	שפע	

א. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הקטנים - חילוף פרטי (חול):

[לאחר החילוף ראשון]

שמאל - הוד   ימין - נצח

ב. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף פרטי (שבת, י"ט, ר"ה כיפור ופורים):

[לאחר החילוף שני]

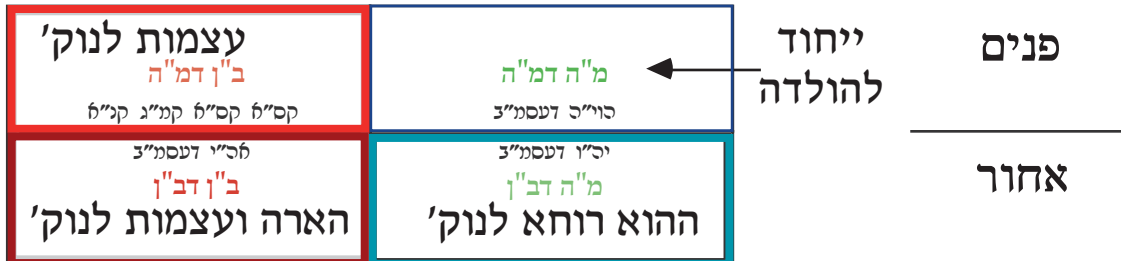
נה"י דאבא (צד ימינו)   נה"י דאימא (צד ימינה)

ג. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף כללי (פרו ורבו):

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימינו)   נה"י דאימא (צד ימינה)

זו"ן הגדולים, ז"א נותן לנוק' רק ב"ן דב"ן (באטב"ח), שהרי מ"ה דב"ן שתום בתוך יסוד דאבא. מ"ה ובי"ן דב"ן יתלבשו בנה"י דאימא בחילוף השני (ע"ג רישא דז"א), במילת "באהבה".

ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. הקדמת השד"ה באור"ה דף ק"ב הנ"ל. בא"ל ח"ב דף ק"ג סע"א ובעיקר ק"ד רע"א. כרם שלמה ח"ו דף רפ"ט ע"ב (ובחדש ח"ו דף ב"א אע"ב, וכן ב"ב סע"א). שער ח"א ש' ר"א: א"א לחלק את לבוש היסוד.

מקורות
נוק' הגדולה עומדת מאחורי ז"א.
נה"י דף ל"ג סע"א, ד"ה ונחזור.
שער ח"ב ש' ש'.

מקורות
ע"ה ח"א דף ק' ע"א שמ"ש
אות ג' וד', עמ' ג' שמ"ש אות א'.
נה"י דף ז' ע"ד.
אור הלבנה חלק אור החיים
דף רמ"ו ע"ב.
ש"ש ח"ב דף ע"ג ע"ג.
צדק ושלוש דף י"ח ע"א.
תו"ח מ"ו סע"ב.
בית לחם יהודא ח"ב דף נ"ג ע"ד.
שער ח"ב ש' קנ"ב, ל"ו, קכ"ג, קל"ב.
ענ"ה דף פ"ד סע"א (ד"ה והשתא).
כרם שלמה ח"ו דף כ"ב אע"ב.

שגשג ביפול אחרתם לגמרי וזו ביום שבו נשך הגמר והמ' כ"ז בספר הכוזב וסנה אם היינו מטוניס במנה דיום א' דפסח שחל בשנת להמשך השוחין דכתר היה מטבול אחרת החלונים ביום הוא לגמרי ואין כן רטון המאיל כי כל זה הוא לתקן חטא אהר"ד שהיה בנשמות שבניסן נבראו שהם פנימיות העולמות הנקרא בכללות חסד שאו קו ימין דכללות כל העולמות בדרך חילוניות העולמות הנקרא בכללות גבורה שבר"ה נבראו שהוא שמאל דכללות כל העולמות ולפיכך היה המשכת המוחין בלוחות המ"ט ימים לאס לאס ולפיכך אין לכיין בלוחות המנהה כנלפ"ד ואפ"כ סדיין לא נפסג לי הדבר לגמרי. וגם לפי זה אין לטין במלות ובתפלות של כל אחס המ"ט ימים בשום טנה כלל לא בחול ולא בשבת מלבד טנה השומר בלבד ואין עוד כי כל מדינה שגשג בירורה ותיקונה אז מתפשטים בה המוחין ואין לומר כי כל התפלות והמלות של כל יום הוא בפרטות אהה מדינה של אותו יום כי אין כל מדינה נשגם עד שגשג כל המ"ט ימים כמ"ס בדרוש ז' שהוא דרוש א' של שומר דיטר המהחל עוד יש טנה אחרת וגם היא אמיתית ט' וגם אין לומר כי מלות השומר בפני פלמה והתפלות ושאר התלות כל א' בפ"ט אמת וטבן הדבר בשאר ימות הסנה אבל בימים אלו שבאו לתקן חטא אהר"ד אינו כן וכ"כ בדרוש י"ב ד"ה ענין כל המ"ט ימים וכן בדרוש ז' כתב לפי שא"ל שדוונט ז"לן פד היות ז' ספרים אלו בטי"ס ומתוקנים ואח"כ גליל שבוטות אין נמשכין המוחין דכתר מא"ל פד אחר סטבילה שבה נמשכין שרשי ד' מוחין שככתר דיטס"ס ודוא"ל ודא"ל וכל אלו המוחין שנמשכו בשומר וכליל שבוטות הם המוחין דלחור ואח"כ בתפלת של יום שבוטות לריך לטין במלת באהבה של הפנימיה ואילך להמשך המוחין דפנים מ"טס"ס ומא"ל ושא"ל פד סוף המוסף וזו מדוונטס ז"לן זווג דנדלות :

נגמר ספי' א' והיא פלוק א' :
ואח"כ ביום א' במלת באהבה מסתלקים ללמי המוחין דוא"ל מתוך עשרה פרטוי ד"ל והתבטות והחסדים שבהם שומדים ע"ג רשא ד"ל והביטות ונבירות שבהם מתפשטים בעשרה פרטוי לזה ורחל כי כתב"ד ותג"ח דללמי המוחין הם מתלבשים בלחה והם רנח"י ונה"י שהם הגשם דללמי המוחין הם מתלבשים ברחל ובמלה אדרט יטין לנסור לזה מן כתב"ד תג"ח ולפי שאי אפשר לנסור את רחל לבא לפנים אם לא הקבל הארת ה' ראשונה ד"ל שהוא משלום הנרנח"י כי לא היה בה רק גשם נה"י דללמי כל המוחין ולריך שחקבל כל המוחין דלחור לכן יטין להמשך הביטות ונבירות דכתב"ד תג"ח דללמי כל המוחין דעשרה פרטוי ז"ל דבין לטפ"ו כתר דפרטוי הגבר דהא ולנסור אותו ולהשאר שם המוחין הראויים אליו יחידה דחידה ולהמשך השאר לתכמה דכתר במלת לחיים ולנסור אותו ובמלת מלך בינה וכן עמ"ל כל ה"ס לפרטוי הכתר דרחל בעשר חיצות זכריות :

ועי' השמר מסתלקים המוחין מהטוב' ושלים למ"ן פס חכמות וחסדים כמכר בבוטות השומר ונמשכן מוחין דפנים ומתפשטים המוחין דוא"ל דלחור בפרטוי לחור ד"ל מתקום שהו ומוחין אהר"ד דפנים בפרטוי דפי' ד"ל וננה ועדל פרטוי כתר דפנים דרחל ונמשכים בו הגבורות דכתב"ד תג"ס דפנים ד"ל ונגסר ונמלאו פרטוי כתר דרחל אחר השמר י"ד גבורות ז' גבורות קשות בלחורי הכתר ח' מתוקות כפנים דכתר. וביום ב' חן מכוונה החיטניות (ס' ע"א) יטין בפנימיות במלת באהבה לפלק הגבורות דכתב"ד תג"ח מפרטוי כתר דלחור דרחל ולהתלותם פס המוחין דלחור ד"ל למ"ד ומ"ן לחור"ל ולזוונט ולהמשך מוחין חדשים מתוקים מזוונט ולהשכים פס המוחין הישנים שפעל למ"ד ומ"ן לפנים ולחור דעשרה פרטוי לחור ד"ל ולהמשך פ"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד תג"ח דהמוחין חדשים גם ימינם לפנים ולחור דפרטוי כתר דלחור דרחל מהטי ימשך שש גבורות קשות ושש מתוקות דכתב"ד תג"ח וס' י"ב גבורות לפנים ולחור דפרטוי חכמה דלחור דרחל :

ואח"כ פ"י השומר דיום ב' מלבד בוונת החיטניות יטין בפנימיות בתקיעה ראשונה לפלק המוחין דפנים שנמשכו בו"ל בתקיעות ביום א' ולהתלותם שש הגבורות דכתב"ד תג"ח שלהם שבפרטוי כתר דפנים דרחל וביחודי דפנים דפנים למ"ד ומ"ן לחור"ל ולזוונט ולהמשך מוחין חדשים מתוקים מזוונט ולחור להמשך ב' בחי' המוחין הנכבד לחור ופנים דעשרה פרטוי דפנים ד"ל ולהמשך פ"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד תג"ח שלהם לפנים ולחור דפרטוי כתר דפנים דרחל ומן הכתר הנכבד ימשך שש גבורות קשות ושש מתוקות דכתב"ד תג"ח והם י"ב גבורות לחור ופנים דפרטוי חכמה דפנים דרחל :

ונמצא כי בשני ימים נמשכו בו"ל ארבע בחי' מוחין ולרחל נמשכו הגבורות דכתב"ד ותג"ח שלהם והם גבורות ומיתוק ביום א' ונבירות ומיתוק ביום ב' כי המיתוק הנמשך במלת באהבה ביום ב' (ה) אינו נמנה בשם מיתוק אלא גבורות בדרך היום ב' והרי פתה ביום ב' אחר החקיעות יש בפנים ולחור דפרטוי חכמה דלחור דפנימיות דרחל י"ב גבורות וכן בשנים ולחור דפרטוי חכמה דפנים דפנימיות י"ב גבורות והם ס' וכן (ב) עמ"ל בחילוניות. אלו שמתקום עשרה גבורות הם ס' גבורות בלחור וה' בפנים וביום ד' הם ד' וביום ה' ג' ביום ג' במלת באהבה יטין להמשך עשרה גבורות דבינה דעתה ותג"ח והם כפילות מן לחור ופנים דפרטוי חכמה דלחור דרחל לחור ופנים דפרטוי בינה דלחור דרחל ולנסור אותו בי"א חיצות דזכר ט' ובמלות

דגרות וביארורים (ה) לא ביום א' : (ב) עמ"ל בחילוניות אלא שמתקום כ"ז כס י"ב וביום ג' פד חזקנו ט' עיין ללאן קודם אלא שמתקום שש :

סידור תפלה להרשיש

לב

אמ"כ יכוין להעלות הכלל באימא שבסוף ב' נוק' לאה ורחל ולהעלותו עם הכלל
 ראבא ע"ג רישא דז"א עם הרפ"ח עם נשמחו ונשמח היסוד דאריך וכו' עד
 ע"ס דא"ק וכו'.

יוד הי ויו הי
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יהוה יוד הא ואו הא
 י יה יהו יהוה

אהיה
 יהוה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה יהוה אהיה יהוה

י יה יהו יהוה

יהוה יהוה יהוה יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

יהוה

יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה

אהיה

יהוה

יהוה

יהוה

יהוה

היסוד שבה, והם ציון וירושלים כנוכר במ"א, ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א.

ברם שלמה

בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א ומזדווגים שם פכ"פ ונותן בה החסדים דאימא שגם הם אינם רק הה"ג, מ"ה דב"ן מבחי' עצמו אלא שבערך הגבורות שלה נקרא חסדים ואז אלו החסדים נקרא רוחא דשרי בגווה כי אז הוא בסוד זיווג ממש וכו'. קודם כל צריך אתה לדעת שאלו המוחין דאימא שנכנסו בתוך הנוקבא הן הב' נקבות לאה ורחל, ואלו הנה"י דאימא היו מתפשטין בתוך כל אורך הז"א, ולאח ורחל ג"כ תופסין כל אורך הז"א, נמצא שהכתב"ד תג"ת דנה"י דאימא נכנסו בתוך לאה, והנה"י דנה"י דאימא נכנסו בתוך רחל, ועתה כדי שתוכל רחל להגסר צריך שתקבל ג"כ הארת המוחין דכתב"ד חג"ת דז"א, כמ"ש בסידור במלת באהבה וז"ל להמשיך לנוקבא הארת אחורי ה"ם עליונות חב"ד ח"ג דז"א וכזה הנערה באה אל פני המלך שננסרה ובאה לפני הז"א, וכן ז"ל הרש"ש בנה"ש דף נ"ט ע"ב [בנר"מ דף ל"ג ע"ב] ולפי שא"א לנסור את רחל לבא לפנים אם לא תקבל הארת ה' ראשונות דז"א, שהוא תשלום הנרנח"י, כי לא היה בה רק גפש נה"י דצלמי כל המוחין, וצריך שתקבל כל המוחין דאחור, לכן יכוין להמשיך הבינות וגבורות דכתב"ד חג"ת דצלמי כל המוחין, וכו' וע"כ ננסרת.

ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, וא"ת למה צריך להעלות אותם למעלה ולא יזדווגו במקומם, לזה כתב לפי שאין להם מוחין דפכ"פ כדי שיזדווגו כי אין להם רק מוחין ואורות דאב"א וא"א להזדווג במוחין דאב"א, לכן מעלים

של חלק היסוד עד היסוד וכללות המלכות ירדה עד המלכות שבה, עכ"ל.

והיסוד שבה נקרא בשם ציון והמלכות שבה נקראת בשם ירושלם, לפי שהמלכות היא יותר דין מן היסוד כמ"ש באר"ז נדף רצ"ו ע"ב] ציון וירושלם תרין דרגין אינון לעילא ותתא דא רחמי ודא דינא, וכמשה"ה ציון במשפט תפדה, וירושלם צדק ילין בה. וזהו מ"ש כאן והם ציון וירושלם כנוכר במ"א, והטעם ידוע לפי שהקל"י הם קרובים למלכות, ועוד שהה"ג שביסוד הם ממותקים יותר לפי שלקחה אותם ע"י אימא משא"כ הה"ג של העטרה שלה לקחה אותם ע"י ז"א שהם ה' דמים טהורים וה' דמים טמאים. ודבר זה מפורש באורך בפ"ג משער ל"ה וז"ל בקיצור בראש הפרק שם: ואמנם החיצונים הם יושבים תחת המלכות וקרובים אליה בסוד רגליה יורדות מות ואינן נאחזים בה אלא בסופה בתחתית וכו', ואלו הה"ג הם נשמרים ע"י אלו הב' חותמות א' הוא היסוד שבו ניתנין הה"ג, והב' הוא המלכות, והוא אותו הבשר המקיף מבוהין וכו'. ועוד לו שם בסוף הפרק: ואלו הב' בחי' הם ציון וירושלם, כי ציון הם השניים שלוקחם ע"י אימא ולכן ציון הוא רחמים וירושלם הוא דין, והם הראשונים שקיבלה ע"י ז"א וכו'. וקודם לזה כתב: וענין ב' צירין וב' דלתות וכו' הם סוד י' דמים שבאשה ה' טמאים וה' טהורים ואלו המנצפ"ך שלוקחת ע"י אימא הבינה הם ה' טהורים שהם הגבורות הממותקות אבל אותן שלקחה ע"י ז"א מתחילה הם דינין גמורים, עכ"ל.

וכמ"ש עוד ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה

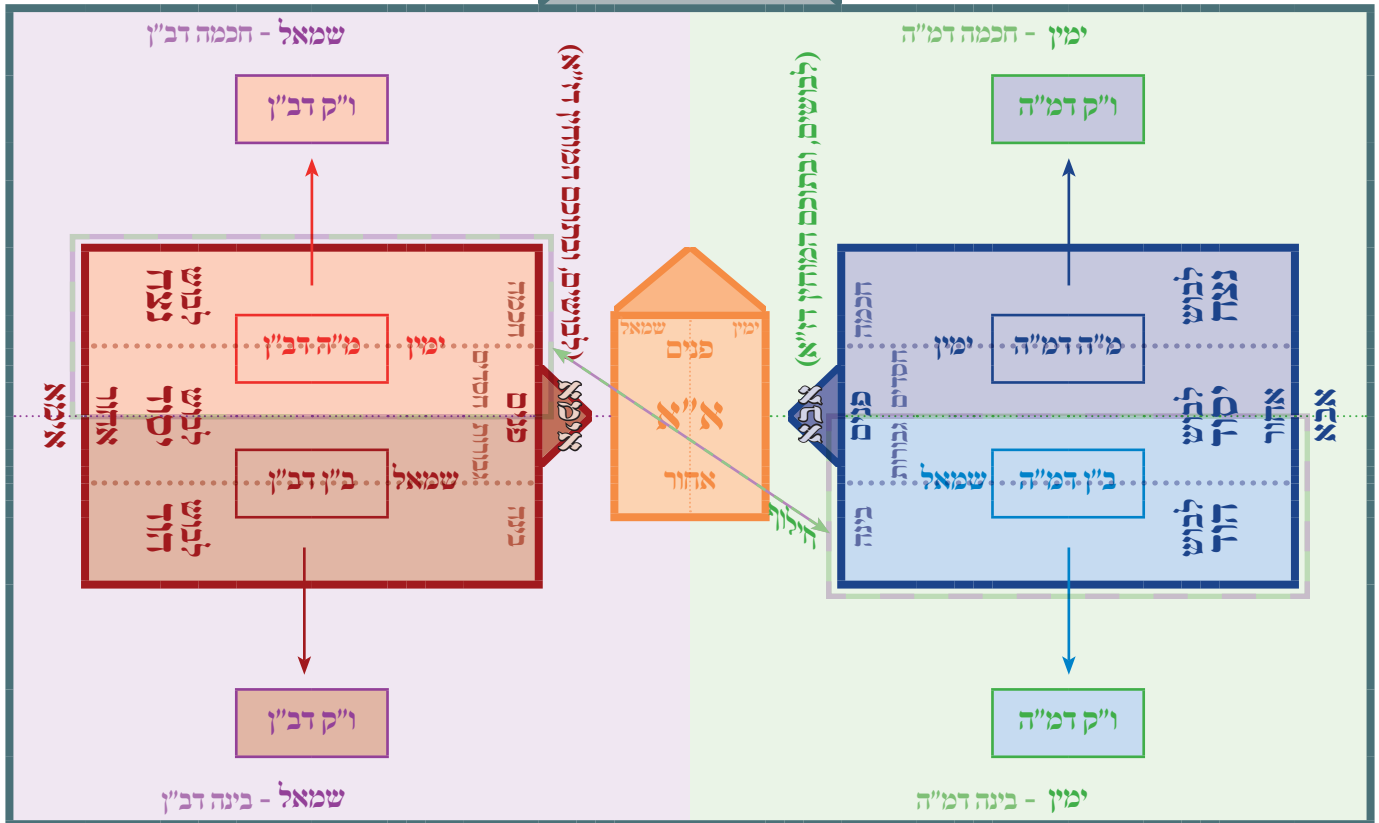

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

המלבישים מטבורא דא"א ולמטה דפרצופי חב"ד חגת"ם דפרצוף בינה דז"א שתיקונה ע"י ישסו"ת, ונה"י הפרטים דחב"ד חגת"ם דפרצוף חכמה דז"א שהמשכת מוחין שלו ותיקונו ע"י או"א עילאין, וגם נה"י הכוללים שהם מלבישים לפרצוף חב"ד חגת"ם בעוכי שוה בשוה, ובפרטות הם כולם באורך כל אחד י"ב פרצופים שהם חב"ד עתיק ונוק' וא"א ונוק' ותחתיהם חגת"ם או"א וישסו"ת ונה"י זו"ן ויעו"ר, זה בנצח וכן בהוד וכן ביסוד דפרצוף חכמה ודפרצוף בינה, וכן כתר הכללי דעוכי דפרצוף בינה ודחכמה, וכן י"ם דעוכי דפרצוף הכתר הכללי.

כתב"י הרש"ש זיע"א בסידור בהקדמת באהבה דר"ה זו"ל בקיצור הצריך לענינו, ואז המוחין דחכמות וחסדים דמוחין דקודם החילוף דב' צלמים המלוכשים עם כללות כלים דצלם דאבא וכו' מסתלקין מתוך גרתקן שהם הנה"י דיש"ם או דאבא ועומדים הם ונרתקן הנוכר לאור מקיף על גבי רישא דז"א, והם מ"ה וב"ן דמ"ה, ושמות המוחין שהביא הם הם מוחין דאבא של קודם החילוף המזכרים בדרושי ציצית שהם עסמ"ב שלמים חו"ב חו"ג דחכמה, ועסמ"ב חסדים ה"א אחרונה חו"ב חו"ג דבינה, וכן בחו"ב חו"ג דחו"ג כמבואר שם בדרוש ג'.

עוד כתב בהקדמה הנזכרת זו"ל בקיצור, ועתה מוחין דבינות וגבורות דב' צלמים הנזכרים דקודם החילוף המלוכשים* עתה בכלים וצלם דאימא שהם ב"ן ומ"ה דב"ן מלוכשים בפרצו' נה"י דבינה דתבונה וכו', להמשיכם בעשר ספירות דלאה ורחל, עכ"ל. והביא שמות קס"א קס"א קמ"ג קמ"ג חו"ב חו"ג דחכמה כנו"ל חסר ה' אחרונה חו"ב חו"ג דבינה, וכן בחו"ב חו"ג דחו"ג כנו"ל בדרוש ג' דציצית כצלם דאימא של קודם החילוף.

הארה לחו"ג דאותה בחינה. הרי נשלמו ליתקן שרשי חו"ב חו"ג דכתר דאותה בחינה, דהיינו בלחש דשחרית חו"ב חו"ג דכתר דבינה, וחזרה חו"ב חו"ג דכתר דחכמה, ולחש וחזרה דמוסף חו"ב חו"ג דכתר* דכתר, ובברכת ש"ש נתקנים שאר הפרצופים דבינה ודחכמה ודכתר שהם חב"ד וז"ק שלהם כנוכר בסידור החול, כנ"ל להבין וא"ש את"ם.

והנה לפי הקדמה הנ"ל ולפי מ"ש הרש"ש זיע"א בספר נהר שלום (דף כ"ט ע"א וב') [בגד"מ דף ל"ז ע"ב] מפורש יוצא כי מה שאנחנו מכוונים בכל לילה ממ"ט ימי העומר הוא בירור חדש. ואעפ"י שכתב הרב בדרוש ב' מדרושי העומר כי מה שאנחנו מכוונים בעומר הוא להחזיר המוחין אשר נמשכו בליל א' דפסח ונסתלקו אחר יום א', כבר פירש הרש"ש זיע"א בנהר שלום (דף כ"ה ע"ג) [בגד"מ דף ל"ב ע"ג] זו"ל, הרי כי סיבת וכו' כי משנתבטלה אחיזתם בליל פסח לא היה אלא לפי שעה דרך נס וכו' אחר עבוד יום א' חזר הדבר לטבעו לבטל אחיזתם וכו' כשאר ימות השנה יעו"ש. הרי מבואר כי הבירור אשר נעשה בליל א' דפסח אינו נקרא בירור לגמרי כיון שהוא דרך נס ולא היה על ידינו וצריך לחזור ולהתברר על ידינו במ"ט ימי העומר. גם מנהר שלום (דף כ"ט ע"ב) [בגד"מ דף ל"ז ע"ב] מפורש שהחג"ת דחב"ד חגת"ם הנתקנים בג' שבועות הם צריכים בירור מחדש ואינם התפשטות המוחין מהמוחין שנמשכו לחב"ד דחב"ד חגת"ם בד' שבועות הראשונים, כי הם פרצופים שלמים ונקראים או"א וישסו"ת, והם מלבישים לחב"ד שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' (שכבר נתקנו בד' שבועות הראשונים) מהגרזן עד הטבור, ובירורם ותיקונם הוא ע"י החב"ד הנזכרים. ומה שנשאר לנו לתקן ע"י לימוד ליל שבועות הוא נה"י הפרטים שהם זו"ן ויעו"ר

כ ד ע"ג

החית 123456789

כ"ד ע"ד

גם כהקדמת התקיעות כתב ז"ל בקיצור, לעורך הכלים דחב"ד דמ"ה וב"ן דמ"ה דז"א וכו' לעורך גם את המוחין דחכמות וחסדים העומדים על גבי רישא דז"א המלובשים בצלם דאבא וכו' שכרים דתשר"ת להמשיך בג"ה דב' צלמי המוחין דמ"ה וב"ן דב"ן דאחור הנזכר דאו"א וכו' מלובשים בהודות דאחור דאו"א וכו', תקיעה אחרונה דתשר"ת להמשיך חח"ן דארבעה צלמי המוחין דמ"ה דמ"ה ודב"ן דמ"ה דאחור ופנים מלובשים בנצחים דאו"פ דאו"א לחח"ן וכו'.

ועינא דשפיר חזא שמלכד שהקדמת באהבה הפך דרוש ג' דציצית, אלא שגם עם הקדמת התקיעות בשכרים ותקיעה אחרונה קשה לזווגם. ולא עוד אלא שהקדמת התקיעות בעצמה בתחילה שכתב לעורך כלים דחב"ד דמ"ה וב"ן דמ"ה וכו' גם את המוחין דחכמות וחסדים העומדים על גבי רישא דז"א המלובשים בצלם דאבא וכו'. שנמצא לפי"ז שצלם דאבא הוא מ"ה וב"ן דמ"ה, ובשכרים ותקיעה משמע שצלם דאבא הוא מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, וצלם דאימא ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן. גם בין לפי הקדמת באהבה ובין להקדמת השופר מפורש יוצא שהמוחין המתפשטים בלאה ורחל לצורך הנסירה הם מ"ה וב"ן דב"ן, והם דלא כסדר החול ששם צלם דאימא המתפשט בלאה ורחל לצורך הנסירה הוא ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן.

אברא יוכנו הדברים עם מ"ש הרב בעין חיים פרק ט' דשער כ' שער המוחין כפירוש שני [דף ק' סע"ג] ובהגהת השמ"ש זיע"א [אות ד' דף ק' ע"ב] שלצורך נסירת זו"ן הגדולים נכנסים בנוק' הודות דאו"א וחצאי יסודות שלהם דצד שמאל שהם מוחין דמ"ה וב"ן דב"ן יעו"ש.

והשתא אתי שפיר מ"ש בהקדמת באהבה שמות המוחין העומדין על ראש ז"א מ"ה וב"ן דמ"ה, ושמות המוחין הנכנסין בנוק' מ"ה וב"ן דב"ן. אמנם לפי פשט הגהת השמ"ש

משמע שהודות וחצאי יסודות דאו"א הם הנכנסים בנוק', ברם הכא בהקדמת באהבה גילה לנו שאין הדברים כפשטן, אלא שהמוחין של צד שמאל המתלבשים בהודות דאו"א עתה הם מתלבשים תוך נה"י דאימא כמו שהיו מתחילה קודם החילוף שהם מוחין דמ"ה וב"ן דב"ן מתלבשין תוך לאה ורחל, והמוחין שהיו בנצחים דאו"א ובחצי הימני דיסודות שלהם עומדים עם נה"י דאבא מקיפים על גבי רישא דז"א. אם כן מ"ש קודם החילוף, ר"ל קודם שנתחלפו פעם שניה. וכן ראיתי בכתב יד למהר"א משען זלה"ה שכן כתב שהבינות וגבורות דאו"א שהם מ"ה וב"ן דב"ן שהיו בהודות דאו"א מלובשים בקו שמאל דז"א נסתלקו ונתלכשו בתוך נה"י דאימא כמו שהיו בתחילה קודם החילוף ונכנסו* תוך הנוק', וחכמות וחסדים דאו"א שהיו בתוך קו ימין דז"א חזרו להתלכש תוך צלם דאבא ועמדו בסוד אור מקיף על גבי רישא דז"א והם מ"ה וב"ן דמ"ה. אמנם מה שהביא הכרח שאין לומר חילוף כללי דאו"א מכוונת העומר ומק"ש שעל המטה, נלע"ד דא"צ, כי ממקומו מוכרע כמ"ש בסידור בשכרים וכו' שמפורש יוצא שצלם דאבא אחר החילוף מ"ה דמ"ה ודב"ן, ודאימא ב"ן דמ"ה ודב"ן, שהוא חילוף פרטי. וז"ל הרב בדרוש ח' דר"ה, גם בזה תבין מ"ש כי אברהם וכו' אבל נסתלק מתוכו ונשאר הוא לכדו בסוד אור מקיף על רישא דז"א מה שאין כן ביצחק שהוא קו שמאל בינה ועיטרא דגבורות אשר נשארו מלובשים תוך נה"י דאימא הנקראת נהר. מכל הני מלי משמע שהמוחין שהיו בקו ימין עומדין לאור מקיף, והמוחין שהיו בקו שמאל נכנסין בנוק' עם כל הנה"י. ומזה חיליה וראיתו דהרש"ש ז"ל זיע"א. ועיין יפה שעה (דף רי"ד ורט"ו) [בגדפס בסוף שער הכוונות דף כ"א ע"ב].

ועוד יש לי להביא ראיה שכן כונת הרש"ש ז"ל שכתב שם וז"ל: ואז מסתלקין מתוך נרתקן

כ"ה ע

פ"ז.

אדם רוכב על הכסא. אולי כך פירושה. שהחכמות דאו"א מתלבשים בז"א דאו"א, דהיינו בט' ספירותיו הראשונים, והבינות דשניהם מתלבשים במל' דז"א דשניהם, והם אדם שהוא כ"ח וכ"ז אותיות הרוכב על הכסא שהוא פו"א דמל' דז"א דשניהם הנוז' (ולחוסר ידיעתי לא הבנתי אחורי הכ"ח וכ"ז אותיות איזה בחי' הם. וא"ת שנכללו עם הפנים שהם בחי' האדם הרוכב א"כ גם במלכיות לא יהיו נחשבים האחורי שלהם, ולא משכחת לה בחי' כסא ורגלים. וכן פו"א דמל' דחו"ב דאו"א לא נזכרו בנתינת המו'). ונמצא שהמו' דמצד הבינות דאו"א שייכים למלכיות דז"א. ולכן הארת הבו"ג הולכין לאחורי ז"א להגדיל מעט את הנוק' שלו שהיא הספי' הי' דז"א, ואח"כ יוצאים ונכנסים עצמותם בה להגדילה. וזה בין בי"ס דז"א דאבא ובין דאי'. ואז יהיו בינות דאו"א אדם הרוכב על הכסא, שהם המלכיות. אבל אם כל הז"ת דאו"א יש בהם רק בחי' אחת, שהז"א בכללו אותיות והמל' שהיא קצה השביעי בכללה מספר דז"א, א"כ החוה"ס צריכים להיות חלק כל הו"ק, והארת ועצמות הבו"ג צריכים היו ללכת לקצה הז'. ומזה נראה שהמלך הז' יש לו לבדו בחי' כפ"ע גם באותיות וגם בחשבון, ואינו שייך לז"א. ועי' ש"ש ז"ל איך הוא נתינת המו' למלך הז' ע"ש.

שם. כשנכנסים וכו'. לקו"ד שכפי המבואר בהגה' השמ"ש זיע"א בפ"ט

דש"כ אפ' שפי' הדברים כאן הם כך. כשנכנסין מו' דאו"א הכוללים בז"א דאצי', הנה אבא יש לו חו"ב וחו"ג, דהיינו מ"ה דמ"ה חכמות וחס' וב"ן דמ"ה בו"ג. וכנגדם באי' חוה"ס מ"ה דב"ן וכו"ג ב"ן דב"ן. וכשנכנסין בז"א אז אבא חוה"ס שבו שהם מ"ה דמ"ה, מצטרפין עם חכמות וחס' דאי' שהם מ"ה דב"ן. מתלבשין בנה"י שלו. חוה"ס שלו בנצח וחצי יסוד הימיני, וחוה"ס דאי' בהוד וחצי יסוד השמאלי.

וכו"ג שלו שהם ב"ן דמ"ה מצטרפין עם בו"ג דאי' שהם ב"ן דב"ן שלה בנה"י שלה. בו"ג דאבא בנצח וחצי יסוד הימיני שלה, וכו"ג שלה בהוד וחצי יסוד השמאלי שלה. ואז או"א כלולים כ"א מ"ה וב"ן. אבא מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ואי' ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן. כי קודם לכן היה אבא כולו מ"ה דהיינו מ"ה וב"ן דמ"ה, ואי' כולה ב"ן דהיינו מ"ה וב"ן דב"ן. ועתה שנתחלפו ונמזגו כנ"ל, לכן בהכנסם תוך ז"א שהוא כלול מ"ה וב"ן דמ"ה שהם ו"ק דמ"ה, מ"ה דמ"ה בימינו מצד פנים וב"ן דמ"ה ג"כ בימינו מצד אחורי. וממ"ה וב"ן דב"ן שהם ו"ק דב"ן, מ"ה דב"ן בשמאלו מצד פני' וב"ן דב"ן בשמאלו מצד אחורי. נמצא כי חלק חוה"ס דאבא שהם מ"ה דמ"ה המלובשים בימין דצלם דאבא, ניתנין אל הזכר מ"ה שבז"א פני' דימין. וכן חלק חוה"ס דאי' המלובשים בימין דצלם דאי' שלאחר החילוף שגם הם בחי' מ"ה דהיינו ב"ן דמ"ה כנוז', ניתנין לאחורי דימין דז"א. אך בו"ג דאבא שלאחר החילוף, דהיינו מ"ה דב"ן המלובשים בשמאל דצלם דאבא וכו"ג דאי' דהיינו ב"ן דב"ן המלובשים בשמאל דצלם דאי', ניתנין לצד הנוק' שבז"א הנק' מל' שבגופו עצמו שהיא ו"ק דב"ן. מ"ה דב"ן שבשמאל דאבא שלאחר החילוף לפנים דשמאל דז"א דהיינו למ"ה דו"ק דב"ן. וב"ן דב"ן שבשמאל דאי' לאחורי דשמאל דז"א דהיינו לב"ן דו"ק דב"ן. ועכשו יהיה צלם דאבא דאחר החילוף בפני' דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. וצלם דאי' דאחר החילוף באחורי דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. ונמצא שהמ"ה וב"ן דמ"ה, שהם מו' דאבא דקודם החילוף, בו"ק דמ"ה דז"א שהם בימין פני' ואחורי. ומ"ה וב"ן דב"ן שהם מו' דאי' דקודם החילוף, בו"ק דב"ן דז"א שהם בשמאל פו"א. ואחר שאלו הו"ק דמ"ה דו"ק דב"ן דז"א ינקו והגדילו, אז יצאו הארת המלכיות, שהם המס' של המו' מצד הב' ביי' וב' גבור' של קודם החילוף המלובשים בנה"י דאי' שבאחורי ימין ושמאל דז"א, והם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן.

מתחברים לפר' אחד במקומם. ועי' מב"ש ד"מ
ושי"ט פ"ד.

שם. ג' כלי התכונה וכו'. אולי כנגד ג'
הצלמים, נז' בפסוק שהביא רז"ל ג"פ
אהי'.

שם. כלל א'. במו' דאו"א וכו'. אפ"ל ע"פ
משרוז"ל בשה"כ דרושי יזה"כ דרו'
ב' שהכל היוצא מפה דא"א יורד ונמשך דרך
הדיקנא והוא בסוד או"מ לאו"א והוא מזון
לג"ר שלהם ע"ש עוד. ולזה מתכוין רז"ל כאן
שבמו' דאו"א, הוא הג"ר שלהם, יש להם מקי',
ושם במו' הנז' מאירים י"ג ת"ד דא"א, כלו'
שעל ידם נמשך או"מ הנז' והם מאירים לג"ר
מהאזה"מ הנז' וא"ש את"ם.

שם. ובחוטם דא"א וכו'. עי' בשרוה"ק דמ"ו
סוע"ב (יחוד י"ז) ד"ה גם דע כי
ההא ראשונה וכו' ע"ש.

פ"ט.

(דע"ד ע"ב) כדמיון התבו'. עי' בל"י ז"ל
מה שהצ"ע. ואפ"ל
שנו' שבתחי' לוקח ז"א הכל לו"ק דמ"ה ולו"ק
דב"ן שלו שהוא מל' שבגופו, ואח"כ יוצאין
הבו"ג לעטרת יסודו דמ"ה וב"ן, וא"כ שפיר
קא' כדמיון התבו' המתלבשת בסוד מו' אל
ז"א, שר"ל מ"ה וב"ן דז"א.

שם. אלא שאין זה רק וכו'. לא הכנתי למה
נקט ל' שלילה ואולי לאפוקי פרטות
הו"ק. ומתו"ח זיע"א דק"ה ע"כ לכאו' לא
משמע כן.

שם. וכעד"ז מפר' זה לפר' אחר. נראה פשוט
פירושו, שגם מפר' לפר' יורדין
המו' ממל' דפר' העליון לכתר דפר' התחתון,
ואח"כ מכתר דאותו פר' לחכמה שלו ומחכמה
וכו', וכמו ד' כריעות וזקיפות דעמידה וכנז'
בנה"ש בסוף הק' רחזה"נ ע"ש. ועי' תו"ח ק"ה
ב' הנז'.

יוצאים לאחו' ז"א להגדיל הנוק' דז"א שהיא
נפרדת ממנו, דהיינו עטרת היסוד דו"ק דמ"ה
דז"א ועטרת היסוד דו"ק דב"ן שלו. ונגדלת גם
היא מעט. ב"ן דמ"ה מגדיל מל' דמ"ה, וב"ן
דב"ן מגדיל מלכות דב"ן. או הכונה שיוצאים
הארת המ' מצד הבו"ג של אחר החילוף
המלוכשים בשמאל דצלמי או"א שבאחו' ופני'
דשמאל דז"א, והם מ"ה וב"ן דב"ן, ומגדילים
אחו"פ דעטרת היסוד דו"ק דב"ן דז"א. מ"ה
דב"ן מגדיל הפני', וב"ן דב"ן מגדיל האחו'.
ואח"כ מסתלקים ובאים עצמות המו' דבו"ג,
אותם שבתחי' יצא הארתם ועכשיו עצמותם,
ונכנסין תוך הנוק' הנז'. דהיינו עטרת היסודות
דמ"ה וב"ן, או עטרת היסוד דב"ן. וזה תלוי
לפי הב' פי' הנז' בפ"ט דש"כ כמ"ש השמ"ש
זיע"א שם. ועי' שפ"א ותו"ח קכ"ב והשמ"ש
זיע"א לעי' פ"ו אות ב'.

שם. חילוק ה'. כי באו"א לעולם יש חיבוק.
אפ"ל הכונה שתמיד הם בגד' ב',
חג"ת, הנק' חיבוק, ועי' אש"ל ז"ל ד"ו ע"א
אות ה'. וא"ש את"ם.

פ"ח.

ויש בזה ב' פנים וכו'. לק' שי"ז פ"ב מבואר
שבין בעי' א' ובין בעי' ב' מתכללים
או"א וישסו"ת מחמת בקיעת יסוד דעתי'. וכאן
מלמדנו החילוק שבין ב' ההתכללות, אע"פ
שהגורם הוא א'. ולא נתן רז"ל טעם להשינוי
הזה ולמה לא היה בהיפך והיע"א. ומשרוז"ל
ובתוכם נכללו חג"ת נה"י וכו' וכו', פשט
הלשון נראה שחוזר על עי' הא' הסמוך לו. ועי'
השמ"ש זיע"א בפ"ב דשי"ז ד"ה צ"ע מאי
טעמא וכו'. ולפי מ"ש ז"ל שם, אולי נוכל לו'
שלשון רז"ל כאן חוזר על ב' הפנים. ועי' ג"כ
מ"ש הריפ"ש ז"ל שם סוד"ה ונחזור לענין וכו'
ע"ש.

שם. נמצא כי ז"א כתכונה וכו'. יתכן הכונה
לאפוקי משמועה האחרת שהם

לפי שמועה א'
(או"א פרצופים נפרדים)

צלם דאבא (בנפרד)
(לכל ספירה)

אבא בצד הפנים של ז"א

לפי שמועה ב'
(אבא מלוכש בתוך אימא)

צלם דאבא
(לכל ספירה)

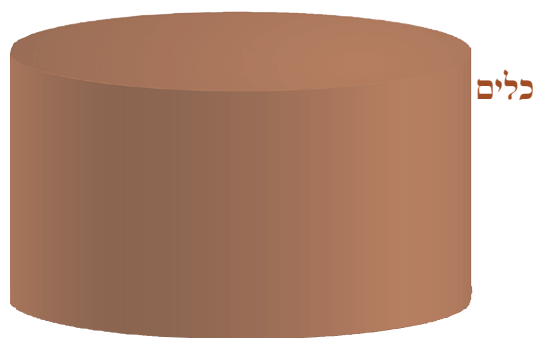
צלם דאבא מלוכש בתוך צלם דאימא
(בלי כלים דאבא)

צלם דאימא
(לכל ספירה)

ונכנסים ביחד בתוך הכלים
(רק אימא במגע עם הכלי)

או"א בתוך כלים משותפים של ז"א

צלם דאימא (בנפרד)
(לכל ספירה)

אימא בצד האחור של ז"א

ועוד כיון שהז"א יבן וגסתלקו מהוכו המוחין
איך אפשר שומעו ציוס צי על ידו לנוקי אפילו
קודם תקיפת סופר היע"א :

תשובה הרב צהבי"ו מדבר על צהיגת מוחק
דפנימיות ט"ס צהס די צהיגות

אהי ופניס דאהי ואו"פ דפניס דפנימיות. ואהי
דאהי הנהקן ציוס ראשון דר"ה צהפלה צהיבת
צהכבה נסתלקין סני ללמוס דאו"א דאהי דאהי
מהוק הז"א ולנס דאצא נבאר צסוד מקיף ע"ג
רישא דז"א ולנס דאימא נכנס ע"י אימא צלחה
ורחל וצבופר דיוס אי נהקן אהי דפניס דפנימיות
דאהר שנכנסו המוחין ע"י הסופר צז"א אהר
התר"ה מכוניס להמשיך ששה גבורות ושלכ
דאהי דפניס נכתר דרחל וזה ע"י הז"א ציוס
צהפלה זילת כהיליגות נהקן פניס דאהי
דפנימיות ואהר שנמשכו המוחין צז"א אז הז"א
ממשיך ע"י ששה גבורות ושלכ דפניס דאהי
דפנימיות לכתר דרהג וכעד"ו צשופר דיוס צי
זולת כהיליגות נהקן פניס דפניס דפנימיות
ואהר שנמשכו המוחין צז"א אז נמשך ע"י ז"א
ששה גבורות ושלכ דפניס דפניס דפנימיות
לכתר דרהג וע"ו הוא שכי הרב שציוס אי קודם
הסופר נמשך נוקי ע"י אימא ואהר הסופר
דיוס אי ואילך כל צהיגות הפנימיות ניתן לרחג
ע"י ז"א אצל צהילי"ו ציוס צי צהפלה הוא נכנס
צלחה ורחל ע"י אימא ע"ד הפנימיות צהפלה
דיוס אי כלל הטילה מדברי הרב צהכ"ו מייירי
צהיגות פרטי הפנימיות וכיוולא צזה מלינו לחרב
זמרת הארץ (ד"צ סע"צ) שעל מ"ש צהכ"ו
דליל צי טוליס לטיטרא דגצורכ דדעת דנוקי
כהצ שזה מייירי צפנימיות העולמות לפי הטעם
שציתן הרב צהכ"ו שנראה להדיח דאייירי
צפרליפוס וצטולמות שנתקנו ציוס אי אצל
צהיליגות העולמות כל עליות הנוקי הוי דומיא
דיוס אי המש עכ"ל וכצ"ד צספר עלי נהר
(ד"ו" ע"ד אות ה) יכו"ש וכו"ש :

ש **שאלה** כהוב צהכ"ו (דל"א ע"צ) וז"ל
וע"י העלאת מ"ן אלו וכי

ונעשה פרלוף שלם ד"ס ועומדת עמו אצ"א מן
החזה שצו ולמטה וכצניון הזה נעשה ע"י
הפלת דורמיטא על ז"א ע"כ הקושיא מצולרת
דנעולס לא מלינו צניון הנוקי ע"י הפלת

הדורמיטא אלא כל הצניון דאצ"א קודם
הדורמיטא ונמשך הארת המוחין ע"י ז"א לרחל
דרך נקב החזה מהאחי מ"ש הרב צכ"מ וסוד
הפלת דורמיטא על ז"א הוא לעניון עשיות
הנסירה וכבר הקשה בן ציפה שעה לשכ"ו
(ד"כ ע"ד אות ד) וכנהיח צל"ע כוע"ש ועיין
צבנון ששון לשכ"ו (דק"ו ע"ג אות כ) שכהי
צלכון שכ"ו כנ"ו כזו גלא יפלו כמה קושיות
יעו"כ צ אך בדבר קשה שאין נראה שכלשון
מיטבה והקושיא צמקומה היע"א :

תשובה עיין צנכר שלום (דל"ג ע"א) ד"ה
ונחזור לעניין וכי ונמלא שלריך

לכוין לבנות כל פרלופי הנוקי מאל עליון ואילך
ציוס אי כמו צחול וע"ו הצניון ד"ס דנוקי
צחוסף צכל ספירה טי ספירות החסרים לה
ונכשית פרלוף גמור כי ככתר דנוקי כנסר ציוס
אי הוא שכיב עומד אחורי חלי כהתחון דה"ת
דז"א וטתה נעשה פרלוף ונחפשו עד למטה
וכעד"ו כל כ"ס עכ"ל נמלא מה שנתקנת ע"י
ז"א מהאירוי ונעשית פרלוף שלם אצ"א מהחזה
ולמטה היינו שנעשית י"ס כי מקודם כיתה טי
נקודות וכל נקודה נעשית ספירה אחת, אצל
עוד יש תיקון ע"י הפלת הדורמיטא והנסירה
צכל ספירה נעשית פרלוף ונחפשו עד למטה
וא"כ הטשר ספירות יכויו ע"י הדורמיטא
והנסירה עשרה פרלופים כל פרלוף י"ס מכה"ג
שד"ה נר"ו :

שא **שאלה** כחוב צסידור דר"ה (ד"ו"ט
ע"צ) להפלות את נקודת

המלכות שהיא אדני והס יוד מלכויות ד"ס
דח"צ דרחל וכל היכלי צ"ע מהיכל ק"ק
דצריחה למלכות שהיא כי אחרונה שמתח כיסוד
דח"צ דז"א דאל"ו ט"כ ל"ל מכו ציאור ח"צ
דז"א וח"צ דנוקי כנ"ו אס הוא להש וחזרה
למה צעמוד אי כי לכחצ"ד חג"ת דחכמה דציוס
דיעו"ר ולא כי דח"צ והרב פצה עיניס (דל"ג
ע"ד) עמד ע"ו וכי דמ"ש לעיל דחכמה דציוס
הוא ט"ס ול"ל דחכמה וציוס וכיונו ח"צ
דפרלוף ציוס דלחש או דפרלוף חכמה דחזרה
ולכויות שאין כונס צצרכת מגן אצרכס נרמ
כאן ציוס וכי וצזה נישא מ"ש לקמן צחקיפת
הנוקי להפלות וכי דח"צ דרחל וכי ע"כ !

תשובה

צבוב וכו' והוא הנכון אמנם ל"ל וכו' שהארת
 החצ"ד היא היורדת מהצניע לח"ת ומח"ת
 למלכות לא החצ"ד עלתה עכד"ק ומ"מ כחן
 שצבדורים שצידונו לא נמלא סדר זה אין
 לשנות בסידורים אבל יביח סדר זה יחליו
 בכלל בהמשכה עד שתגיע בהארה למלכות
 וכו' ע"ל :

קמ"ב) שאלה כחוצ בהקדמת רחבי"כ
 [ד"ס ע"ג] וז"ל באופן
 כי טיקר כל הטורה הוא לתקן מוח החכמה
 לאט לאט צפרטות ואחר שנתקנו הדו"ג שבו אז
 אח"כ ממנו מתפשטים הארת כל המוחין בכללות
 לדבר ונוקי דמיה צינה ודחוי"ג ונתקנים גם
 הם כפי שיטור הנתקן צדו"ג דחכמה וכו' הוא
 כמו סדר תיקון ד' עולמות אצ"ט אין נתקנו
 ונתחמו זמ"ז וכו' כמבואר כ"ז צ"י הכוונת
 צנוה ד' כריכות וד' זקופות עכד"ק לפ"י
 לדין להבין מ"ש צסידור צכריעות חקיפות
 דמגן הצרכס להמשיך ו"ק או ג"ר דצינה דכח
 וכן צמידים ו"ק וג"ר דחסדים דדעת דכח
 וכן צכטוב שגן ו"ק וג"ר דגבורות דדעת דכח
 וצכולס כחוצ להמשיך לז"ל המשכה זו מהיבין?
 הם היא מחכמה דכח לצינה וחוי"ג דכח
 כמ"ש בהקדמה כנ"ז או נאמר שמתקרא נתקן
 מוח החכמה וכו' השאר כלולים צו אבל כשנמשכו
 ועמדו ע"ג רישא דז"ל נתפשטו זמ"ז ועמדו
 ע"ג ראשו כל אחד צפ"ט ואח"כ צכריעות וזקיפות
 ממשיכין מכם אחת לאחת כי מ"ש צסידור
 להמשיך מזה אין ככרע כ"כ כו"ט ע"ל :

תשובה צחינה באהבה עולים רפ"ח
 דא"פ דפנים עד ע"צ ס"ג דא"ק
 ונתקנים ואח"כ יורדין כמוחין דפנים כולם
 ונתנים לחכמה דכח וכבר נתקן מוח חכמה
 דכח ומתפשט צנוקי צחינות **מלך עוזר** וכו'
 אח"כ מסתלקין כמוחין מהוך כנוקי ועומדים
 ע"ג רישא דז"ל, וצכריעות א' ממשיכין ו"ק דאח'
 דאח' ואח' דפנים דחכמה דכח לחצ"ד חג"ת
 דז"ל, וכחכמה נוהגת שאר כמוחין דכח לצינה,
 ותקף נמשך ג"כ ו"ק דאח' דאח' דאח' דפנים דצינה
 דכח לחצ"ד חג"ת דז"ל, וכעד"ז בהשלים חרי"ב
 דכח צכריעות חקיפות דמגן הצרכס וכחכמה
 היא נע"ג רישא דז"ל לגופא דז"ל אבל כולם

היו כלולים בחכמה, וכחכמה נהגה לצינה שחרי"ת
 כמוחין, וכעד"ז צמודים כפושב נוחתה כמוחין
 לחסדים דדעת דכח וממשיכים צז"ל ע"י
 צכריעות וכזקיפות וכחכמה מהסודים דדעת
 דכח ע"ג רישא דז"ל, וכעד"ז צכטוב שגן
 כמוחין דגבורות דדעת דכח נמשך מספחים
 דדעת דכח, ונתשכין צז"ל ע"י צכריעות
 וכזקיפות, וכחכמה מגבורות דדעת דכח
 ע"ג רישא דז"ל כי כולם היו כלולים בחכמה
 ע"ג רישא דז"ל וזה נוחת לזה נמלא שחכמה
 היא מחכמה דכח כמ"ש בהקדמת רחבי"כ אבל
 היא נע"ג רישא דז"ל שהוא מחוי"ג דכח
 דחוי"ב דכ"י דישכרית ונתשכין ע"י צכריעות
 הנק' אימא לחוי"ב חרי"ב דכח דחוי"ב גב"י
 דצינה דז"ל ועיון מ"ש צזה צכשמות על"י גבר
 [ד"ג ע"ב] וכו' ע"ל מהר"ב שד"כ יל"י :

ועיין ג"כ להרב שגן לענין [דפ"ט
 ע"ל] שצמד צקופות זו וע"י צכ
 שחורן וכו' ע"ל :

קמ"ג) שאלה כחצ צככ"ז [דל"ב ע"ד]
 וז"ל צכיות כנוקי אצ"ל
 לריכב ליגדל צכל שיטור קומת ז"ל סל"ו וכו'
 וצכיותה סצ"פ ונכנסת צכ נכ"י דאימא לריכב
 ליגדל צכל קומת ז"ל וכו' אח"כ מסתלקים
 ממנה נכ"י דאימא וכו' השאר מן פפוח דז"ל
 ולמטה ע"כ ל"ל שא"כ נקודת האח' היא
 נשארית צכל קומת ז"ל שכ"י כ' צצ"ת שער ל"ד
 פ"ב כלל ח' וצכגהת כשנ"ש שס צנקודת האח'
 אינה מתפשטת יעו"ש אבל נקודת הפנים
 כשנסתלקים נעמה נכ"י דאימא ל"ל תכ"כ עד
 החזה ואח"כ מתפשטת עד כעצרה וכשנמשך
 לה הארת מוחין דפנים ע"י ז"ל נגדלת עד
 החזה כגודע ל"כ כשחזרת נקודת האח' לפנים
 היא עומדת אחורי נקודת הפנים ואין אפשר
 שתכ"כ נקודת האח' קומת ז"ל ונקודת הפנים
 תכ"כ מהחזה דז"ל ולמטה כחן ששניכס לריכס
 לכיות פלגוף כבולל דנוקי כו"ט ע"ל :

תשובה מ"ש צצ"ת וצכגהת כשנ"ש כנ"ז
 שנקודת האח' דנוקי אינה מתפשטת
 היינו צעת שחזרת לפנים ועומדת אחורי נקודת
 הפנים אז אין מיעוט צנקודת האח' כחן צללם
 דאח' דאימא נשאר צתוכ"ל ולא צסתלק ממנה
 ואח"כ

צלי בעלאת מיין ואף שצתיבה באהבה אן
 כתוב בסידור רק לכעלות מיין מכול אכצב
 דהיקיק מרפיח דפנים דניכ דזיין עד כזיין
 ולכעלותם עם פרלוף האחי דחכמה דכתר
 דזיא ולבוליאם מתוכו מימ מוכרה כדנר ליאמר
 ואף שאין אנו מכונים צו וייל כיון שכטיקר
 כוח שורש החכמה לא עלו בשם שאר כשרשים
 טכדיק נמלא שררן לעלות למיין די ללמים
 דחוי"צ חוי"ג דכתר דאחי דישי"ם הנקרה ללם
 דפנים דאחי :

ורחקירה ב' אם נכנסין צנוקי צמלך

עוזר גי' ללמים כולם או
 רק חכמה דכתר שצבם ודאי שאין נכנס רק
 חכמה דכתר דאר"פ דפנים ודפנים דאחי חכ
 מוכרה מהסידור שכרי כשמסתלקין המוחין
 מהנוקי כתוב בסידור שמתמטפת הנוקי ויורדה
 עד כנוד החזק דזיא חכ מוכרה להיות רק
 צהכמה דכתר יען שכריעה אי נמשך ויק דאחי
 דאחי ודאחי דפנים לזיא וממנו נמשך הארכ
 לנוקי דניכ דכתר ולכעלותם עד היסוד דזיא
 כנז' וכיוולא צזכ כתוב צמודים וככסוב שמך
 צנוקי דחוי"ג דכתר יעו"ש ואם נאמר שנכנסו
 צמלך עוזר כל המוחין אי"כ כשנתמטפת הנוקי
 נשאר כל כדי סוגים עד החזק או עד היסוד.
 ואיך מכונים לכעלותם עד היסוד ואחי"כ עד
 הנו"כ ועד החזק אלא ודאי כמי"ש שכל כוח
 צהכמה דכתר דאר"פ דפנים ודפנים דאחי
 ונגדלת נקודת הפנים דחכמה דכתר דנוקי
 דזיא דוקא וכיע"א, מכמגיב נר"ו :

דק"ל שאלה צמלך עוזר ומושיע ומגן

שכוח לצנות נקודת הפנים
 דרחל כשנכנסין צהוכה המוחין דפנים אס כוח
 כל המוחין דפנים הבאים מאר"א השויכים
 לזיא ולנוקי כולם נכנסין להגדילם לפי שעה
 ואחי"כ מסתלקין ונכנסין צזיא עיי הכריעות
 ובזקיפות, או נאמר שאין נכנס לצניין הפנים
 דנוקי רק מוחין דפנים דנכ"י דאימא אצל
 מוחין דפנים דאצא נשאר עיי רישא דזיא
 ואחי"כ מסתלקין נכ"י דאימא ממנה ונכנס ככל
 צזיא עיי סדר הכריעות ובזקיפות ומאיר אל
 הנוקי להגדילם פ"א עד החזק היע"א :

תשובה כתוב צהכמה כשמי"ש זיע"א

צפ"ח

אבל עניין הנסירה כוח רק לנקודת האחי
 דרחל היושבת צאחי דזיא ודצוקב עמו
 אציה מטעם שלא יינקו יחם החילוי ואחר
 שנצניח צזיא ננסר כל האחי שחס לאכ ורחל
 שחלי פליון דרחל נקרה ע"ש לאכ והיא רחל
 העליונה ובייך צכ נסירה משח"כ צנקודת
 הפנים דרחל ונכ"ש צפרלופי יעקב אין שייך
 נסירה כי יעקב עומד אחריו נגד פני זיא
 ואינו דצוק עם זיא וכן נקודת הפנים דרחל
 היא יושבת צפנים דזיא צסוד תשיי ונקשרת
 צזרועו כשמאלי אצל אין צכ דיצוק ולא שייך
 צכ נסירה אלה נצניח ונגדלת צמלך עוזר עיי
 מוחין דפנים דאימא ועיין צהכמה כשמי"ש ע"ה
 שער ל"ד פ"צ וכיע"א מכמגיב נר"ו :

ק"ג שאלה כתוב בסידור צתיבת אחד

להמשיך ויק דגדלות דאימא
 לחצ"ד חג"ה דחוי"צ חוי"ג דכתר דחוי"צ דנכ"י
 דניכ דזיא ובטמידה עד צהכמה נמשך ג"ר
 דאימא וג"ר ווי"ק דאצא יעו"ש לפי"ז צתיבה
 צהכמה שמסתלקים המוחין מזיא ועומדים ע"ג
 ראשו ולנס דהצונק נכנס צנוקי לצורך הכנייה
 וללם דישי"ם נשאר עיי רישא דזיא. אי"כ
 כשעולה ללם דישי"ם למיין לצורך הפנים, עולה
 ללם דחוי"צ חוי"ג דכתר דישי"ם כדי להמשיך
 ג"כ מוחין דפנים דחוי"צ חוי"ג או נאמר שאין
 מסתלק ועולה למיין אלא ללי"ם דחכמה דכתר
 דישי"ם שהיא בעוקה, עוד ליל כשורדים צי
 ללמי המוחין דאר"פ דפנים ויורד עמהם ללם
 דישי"ם שהוא פנים דאחי שעלה למיין אס
 נכנסין כולם צנוקי צמלך עוזר ואחי"כ הוזרין
 ומסתלקים עיי רישא דזיא ונכנסין צכריעות
 וזקיפות דכללות בטמידה אחד לאחד או
 נאמר שורדים כולם עיי רישא דזיא ורק
 ללם דחכמה דכתר כוח הנכנס צמלך עוזר
 לצנות הפנים דנוקי ואחי"כ מסתלק עיי רישא
 דזיא ונכנס כל אחד צזמנו כמי"ש צסידור
 וכיע"א :

תשובה לחקירה האי כתוב בספר "עלי נכרי"

אות מ"ה (דמ"ו ע"צ) וז"ל יש
 להכריח שמסתלקין המוחין דאחי דחוי"צ חוי"ג
 דכתר ועולים כולם צסוד מיין להמשיך מוחין
 דפנים שלהם דאחי"כ כינוד נמשכין מוחין דפנים